DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

10 stycznia | Nr. 1 | Rok 1935.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 95 gr, poleconą zł 1,25. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 20 grudnia 1934 r.

w sprawie dodatków do podatku spożywczego od cukru.

Art. 1. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do pobierania do podatku spożywczego od cukru, ustanowionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700), zmienionem ustawą z dnia 27 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 136), — dodatku w wysokości 5 zł od 100 kg cukru wszystkich gatunków.

(2) Nadto Minister Skarbu jest uprawniony do wprowadzenia osobnego dodatku do podatku spożywczego od cukru w głowach, kostkach i kawałkach, w wysokości 3,50 zł od 100 kg; cukier w postaci pudru i kryształu (rafinowany i nierafinowany) nie podlega opłacie tego dodatku.

(3) Minister Skarbu określa w razie wątpliwości, jakie rodzaje cukru podlegają opłacie osobnego dodatku, określonego w ustępie drugim artykułu niniejszego.

Art. 2. Od ustanowionych ustawą niniejszą dodatków do podatku spożywczego od cukru nie będzie pobierany dodatek, wprowadzony na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1934 r. Nr. 110, poz. 975).

2.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 grudnia 1934 r.

o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Organizacja władz administracji ogólnej.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 73 w ust. 2 wyrazy: „Rada Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Minister Spraw Wewnętrznych";

2) w art. 78 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące: „Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami może w drodze rozporządzenia poruczać do odwołania wszystkim lub niektórym wydziałom powiatowym oraz zarządom miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych wszystkie lub niektóre funkcje powiatowych władz administracji ogólnej w dziedzinach: administracji drogowej (nie wyłączając dróg państwowych i wojewódzkich), administracji zdrowia publicznego, weterynaryjnej, budowlanej, opieki społecznej i pośrednictwa pracy oraz spraw wojskowych, jeżeli odnośne powiatowe związki samorządowe i gminy miejskie zobowiążą się ustanowić odpowiednich funkcjonarjuszów, których sposób przyjmowania i kwalifikacje określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.";

w ust. 2 tegoż artykułu wyraz: „magistraty" zastępuje się wyrazami: „zarządy miejskie" a wyrazy: „Rady Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z interesowanym ministrem,";

3) artykuł 79 otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Spraw Wewnętrznych władny jest wydawać w porozumieniu z interesowanymi ministrami potrzebne przepisy, dotyczące załatwiania spraw przekazanych w myśl art. 78.

W sprawach tych w odniesieniu do miast mają zastosowanie postanowienia art. 48 i 68 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294).";

4) artykuł 90 otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami może poruczać zarządowi miejskiemu m. st. Warszawy działy administracji wymienione w art. 78 z tem zastrzeżeniem, że poruczenie to może dotyczyć sprawowania administracji zarówno w instancji powiatowej, jak wojewódzkiej.

W tych przypadkach stosuje się odpowiednio postanowienia art. 78 i 79.".

Postępowanie władz administracyjnych.

Art. 2. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu

administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 5 w ust. 2 wyrazy: „Rada Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Prezes Rady Ministrów";

2) w art. 76 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„W decyzji głównej tej władzy, od której już nie służy odwołanie w toku instancyj, należy wyraźnie zaznaczyć, że decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancyj.";

3) w art. 101 w ust. 1 wstępna część otrzymuje brzmienie następujące:

„Władza nadzorcza, a gdy chodzi o decyzję władzy naczelnej — ta władza, może uchylić z urzędu lub na wniosek osoby interesowanej, jako nieważną, każdą decyzję, która:".

Art. 3. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) wprowadza się zmiany następujące:

1) artykuł 7 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Władzą egzekucyjną w powiecie jest powiatowa władza administracji ogólnej, o ile rozporządzenie niniejsze nie przewiduje wyjątków.

2) Zarządy gmin są władzami egzekucyjnemi w następujących przypadkach:

a) w razie egzekwowania przez gminę własnych jej należności, nie mających charakteru danin komunalnych, a opartych na szczególnych tytułach;

b) w razie przymuszania przez gminę do czynności lub zaniechań w zakresie samorządowym lub zleconym w myśl przepisów szczególnych;

c) w razie gdy przepisy szczególne, wydane po dniu 23 kwietnia 1928 r., poruczają gminom egzekwowanie pewnych cudzych należności.

3) Władza egzekucyjna zarządza egzekucję i czuwa nad jej przeprowadzeniem.";

2) artykuł 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Organami egzekucyjnemi są organa wykonawcze państwowe lub gminne, powołane lub wyznaczone w trybie ust. 2 przez władze do przeprowadzania czynności egzekucyjnych.

2) Minister Spraw Wewnętrznych wyda przepisy regulujące tryb powoływania albo wyznaczania w poszczególnych przypadkach lub dla poszczególnych grup spraw, organów egzekucyjnych państwowych i gminnych, ich urzędowania i sposobu ich wynagradzania.";

3) w art. 10, 11 i 25 ust. 2) skreśla się wyrazy: „(art. 8)";

4) w art. 50 skreśla się: w ust. 1) wyrazy: „(art. 8 ustęp trzeci)", a w ust. 3) ostatnie zdanie;

5) artykuł 52 otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia określi sposób i zasady ustalania wysokości kosztów egzekucyjnych. Do czasu wydania tego rozporządzenia wysokość kosztów ustalać będą w każdym poszczególnym przypadku władze egzekucyjne w zależności od wysokości poczynionych wydatków albo przy analogicznem zastosowaniu przepisów art. 54.";

6) w art. 53 ustęp 2) zastępuje się dwoma ustępami treści następującej:

„2) Określona w ust. 1 wysokość kar za zwłokę może być obniżona rozporządzeniem Rady Ministrów.

3) Minister Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Skarbu i interesowanym ministrem może w drodze rozporządzenia obniżać wysokość kar za zwłokę dla poszczególnych rodzajów należności.";

dotychczasowy ustęp 3) tego artykułu otrzymuje numerację: „4)".

Sprawy przynależności państwowej i stanu cywilnego.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 12 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „i utracie" oraz „w wypadkach nadawania obywatelstwa" a wyrazy: „właściwego urzędu administracyjnego" zastępuje się wyrazami: „właściwej władzy administracji ogólnej";

w ust. 2 tegoż artykułu wyrazy: „władzom administracyjnym II instancji" zastępuje się wyrazami: „wojewodom i Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę";

2) artykuł 15 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wykonanie ustawy niniejszej i wydanie potrzebnych rozporządzeń wykonawczych, w szczególności także ustalających właściwość władz nieuregulowaną niniejszą ustawą, formy dokumentów oraz szczegóły postępowania porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.".

Art. 5. W § 154 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r. o właściwości władz administracyjnych i sądowych (Zb. u. pr. str. 237) ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Nadzór nad działalnością urzędników stanu cywilnego sprawują powiatowe władze administracji ogólnej, a na obszarze województwa śląskiego — starostowie i dyrektorzy policji.".

Art. 6. W ustawie z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie zmiany nazwisk (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 wyrazy: „udziela Minister Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „udzielają wojewodowie (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę)";

2) w art. 3 wyrazy: „Minister Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazem: „wojewoda";

3) w art. 4 w zdaniu pierwszem wyrazy: „do Ministra Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami „do władzy wskazanej w ogłoszeniu"; w zdaniu trzeciem tegoż artykułu wyrazy: „Minister

Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazem: „wojewoda";

4) w art. 5 wyrazy: „Minister Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazem: „wojewoda".

Sprawy bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 7. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 4 w ust. 2 wyrazy: „Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i innymi zainteresowanymi ministrami" zastępuje się wyrazami: „wojewodów w porozumieniu z dyrektorami ceł";

2) w art. 14 w ust. 4 wyrazy: „Rady Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Spraw Wojskowych".

Art. 8. Paragraf 14 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. u. Rzeszy Nr. 16, str. 65) otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Spraw Wewnętrznych władny jest odbierać debit pocztowy i zakazywać rozpowszechniania określonych przez niego druków wydawanych zagranicą, jak również przywracać im debit i uchylać zakaz rozpowszechniania.".

Art. 9. Przewidziane w § 3 w ust. 5 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 6 z 1863 r.) i w § 2 ustawy z dnia 9 lipca 1894 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 161) częściowo znoszącej, a częściowo zmieniającej postanowienia ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r., ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23 maja 1863 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 119) uprawnienia do wydawania i cofania pozwoleń na sprzedaż czasopism przekazuje się powiatowym władzom administracji ogólnej.

Art. 10. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. Prawo o broni, amunicji i materjałach wybuchowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 5 ustęp (3) otrzymuje brzmienie następujące:

„W wyjątkowych przypadkach pozwolenie może być wydane osobie, nieodpowiadającej warunkowi określonemu w ust. (1) pkt. a).";

2) w art. 21 w ust. (3) wyrazy: „Rady Ministrów wydane na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „Ministra Spraw Wewnętrznych wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami";

3) w art. 23 w ust. (2) po wyrazach: „administracji ogólnej" dodaje się wyrazy: „lub zarządowi gminy", a na końcu tego ustępu dodaje się zdanie następujące: „Zarząd gminy zawiadamia niezwłocznie o dokonanej adnotacji powiatową władzę administracji ogólnej.".

Sprawy budowlane.

Art. 11. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 21 dodaje się na końcu nowy ustęp treści następującej:

„Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzeń przekazywać sporządzanie planów zabudowy w gminach wiejskich władzom administracji ogólnej.";

2) w art. 33 w ust. 2 po wyrazach: „wydzielonych z powiatów" przecinek zastępuje się kropką, a wyrazy: „z wyjątkiem miast, stanowiących siedzibę urzędów wojewódzkich" skreśla się;

3) w art. 160 w pkt. a) skreśla się wyrazy: „tudzież w wypadkach, gdy przekształcenie dotyczy działek, stanowiących własność Skarbu Państwa";

4) w art. 192 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wojewoda — gdy chodzi o miasta wydzielone z powiatów lub miasta, których zarządom miejskim na podstawie art. 386 zostało przekazane wydawanie pozwoleń na budowę, a wydział powiatowy — gdy chodzi o inne osiedla, na wniosek zarządu miejskiego lub gminnego, oparty na uchwale rady miejskiej lub gminnej, może zabronić nieogniotrwałej naprawy dachów nieogniotrwałych.";

5) artykuł 271 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wydział powiatowy na wniosek zarządu gminy, oparty na uchwale jej organu stanowiącego, może zabronić wznoszenia budynków nieogniotrwałych na obszarze całego osiedla lub jego części.";

6) artykuł 273 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wydział powiatowy na wniosek zarządu gminy, oparty na uchwale jej organu stanowiącego, może zabronić pokrywania dachów materjałem nieogniotrwałym w osiedlach, w których z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego pokrywanie takie było dozwolone.";

7) w art. 383 dodaje się ustęp 2 treści następującej:

„Minister Spraw Wewnętrznych jest upoważniony do przekazywania Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę zatwierdzania projektów budynków podpadających pod postanowienia pkt. b) art. 382.";

8) w art. 389 w pkt. d) po wyrazach: „wstrzymywania robót" dodaje się wyrazy: „prowadzonych w sposób, mogący spowodować niebezpieczeństwo dla życia albo zdrowia ludzkiego", a po liczbie „379" dodaje się: „pkt. c)";

9) w art. 396 wyraz: „artykułów" zastępuje się wyrazem: „artykułu" oraz skreśla się: „385 i", a nadto dodaje się ustęp 2 treści następującej:

„Od orzeczeń zarządu miejskiego m. st. Warszawy, wydanych w myśl art. 385, służy osobom in-

teresowanym prawo odwołania do Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.";

10) w art. 393a w ust. 2 wyrazy: „Rada Ministrów na wniosek Ministra Robót Publicznych przedstawiony po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „Minister Spraw Wewnętrznych";

w tymże artykule w ust. 3 wyrazy: „Rada Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Minister Spraw Wewnętrznych";

11) w art. 398a wyrazy: „Rada Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Minister Spraw Wewnętrznych".

Art. 12. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 310) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 6 dodaje się ustęp 2 treści następującej:

„Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej może w drodze rozporządzenia przekazywać wojewódzkim władzom administracji ogólnej uprawnienia, przysługujące mu na podstawie ust. 1 pkt. 1.";

2) w art. 8 dodaje się ustęp 3 treści następującej:

„Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej może w drodze rozporządzenia przekazywać wojewódzkim władzom administracji ogólnej uprawnienia przysługujące mu w myśl ust. 1.".

Art. 13. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 311) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 4 dodaje się ustęp 5 treści następującej:

„Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej może w drodze rozporządzenia przekazywać wojewódzkim władzom administracji ogólnej uprawnienia przysługujące mu w myśl ust. 1.";

2) w art. 5 dodaje się ustęp 5 treści następującej:

„Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej może w drodze rozporządzenia przekazywać wojewódzkim władzom administracji ogólnej uprawnienia przysługujące mu w myśl ust. 1.";

3) w art. 9 w ust. 2 wyraz: „wojewódzka" zastępuje się wyrazem: „powiatowa", a wyrazy: „Minister Spraw Wewnętrznych" — wyrazami: „Komisarz Rządu na m. st. Warszawę".

Sprawy przymusowego zarządu państwowego.

Art. 14. W dekrecie z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. P. P. P. Nr. 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 437) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 w ust. 2 wyrazy: „Rada Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Prezes Rady Ministrów";

2) w art. 10 wyrazy: „przez rząd wskazanych" zastępuje się wyrazami: „wskazanych przez właściwego ministra (art. 2) w porozumieniu z Ministrem Skarbu".

Dostarczanie środków przewozowych na rzecz wojska.

Art. 15. W art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883) w ust. 2 wyrazy: „władzy powiatowej administracji ogólnej" zastępuje się wyrazami: „zarządu gminy".

Zasiłki dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Art. 16. W art. 8 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 246), zmienionej ustawą z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 522), której moc przywrócono ustawą z dnia 13 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 604) ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Normy zasiłków dla poszczególnych członków rodziny określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Opieki Społecznej i Spraw Wojskowych.".

Sprawy aprowizacyjne.

Art. 17. W ustawie z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 449), zmienionej ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 618) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 w ust. 1 wyrazy: „Upoważnia się Radę Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi ministrami";

2) artykuł 3 skreśla się.

Samorząd terytorjalny.

Art. 18. Właściwość do zatwierdzania wymienionych w § 119 pkt. 1 ordynacji prowincjonalnej dla prowincyj Wschodnich i Zachodnich Prus, Brandenburgji, Pomorza, Śląska i Saksonji z dnia 29 czerwca 1875 r. w brzmieniu ustawy z dnia 22 marca 1881 r. (Zb. ust. pr. str. 176, 233) i w § 41 pkt. 1 rozporządzenia królewskiego o zarządzie prowincjonalnego związku stanowego prowincji poznańskiej z dnia 5 listopada 1889 r. (Zb. ust. pr. str. 177) statu-

tów, uchwalonych przez sejmik wojewódzki, jako też wymienionych w § 176 pkt. 1 ordynacji powiatowej dla prowincyj Wschodnich i Zachodnich Prus, Brandenburgji, Pomorza, Śląska i Saksonji z dnia 13 grudnia 1872 r. w brzmieniu ustawy z dnia 19 marca 1881 r. (Zb. ust. pr. str. 155, 179) statutów, uchwalonych przez rady powiatowe, przysługująca w myśl art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 511), Radzie Ministrów, przechodzi na Ministra Spraw Wewnętrznych, który zatwierdza je w ewentualnem porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 19. Artykuł 2 ustawy z dnia 14 marca 1927 r. o zmianie rozporządzenia Ministra b. Dz. Pruskiej z dnia 12 sierpnia 1921 r. o wyborach do sejmików wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 491) (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 298) otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Spraw Wewnętrznych ma prawo w miarę zmian w administracyjnym podziale terytorjalnym Państwa, a w szczególności w razie zmiany granic województw: poznańskiego lub pomorskiego, ustalać liczbę członków sejmiku wojewódzkiego oraz rozdział ich na poszczególne powiaty miejskie i wiejskie.".

Art. 20. W art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o związkach międzykomunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 386) ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„O nadaniu związkowi międzykomunalnemu charakteru korporacji prawa publicznego, tudzież o pozbawieniu go tego charakteru, decyduje Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i innymi interesowanymi ministrami.".

Art. 21. W § 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1073) po ostatnim wyrazie: „nadzorczą" kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się następujące wyrazy: „wskazaną w § 27 rozporządzenia niniejszego, z wyjątkiem norm, uchwalonych przez reprezentację (organa uchwalające) gmin wiejskich i miejskich niewydzielonych z powiatowych związków komunalnych, które zatwierdza właściwy wydział powiatowy.".

Policja Państwowa.

Art. 22. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27) zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 740) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 3 w ust. 2 wyrazy: „Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „Minister Spraw Wewnętrznych";

2) w art. 13 ustęp 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wysokość opłat ustala wojewoda, a dla obszaru miasta st. Warszawy Minister Spraw Wewnętrznych.";

3) w art. 19 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Etaty osobowe okręgów wojewódzkich i komend wojewódzkich ustala Minister Spraw Wewnętrznych w ramach ogólnego etatu Policji Państwowej. Etaty osobowe obwodów powiatowych i komend powiatowych ustala wojewoda.";

4) w art. 92 w ust. 2 po wyrazach: „komendant wojewódzki P. P." dodaje się wyrazy: „w porozumieniu z właściwym wojewodą";

5) w art. 153 wyrazy: „Rada Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Prezes Rady Ministrów".

Powszechny obowiązek wojskowy.

Art. 23. W ustawie z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 60, poz. 455) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 29 w ust. 2 początkowe wyrazy: „Władza wojewódzka administracji ogólnej" zastępuje się wyrazami: „Powiatowa władza administracji ogólnej";

2) w art. 72 w ust. 1 wyrazy: „Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej" zastępuje się wyrazami: „Ministra Spraw Wojskowych";

3) w art. 89 w ust. 3 końcowe wyrazy: „wojewódzkie władze administracji ogólnej" zastępuje się wyrazami: „powiatowe władze administracji ogólnej".

Podstawowe obowiązki i prawa oficerów.

Art. 24. W ustawie z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 256) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 3 w ust. 2 wyrazy: „Prezydenta Rzeczypospolitej" zastępuje się wyrazami: „Ministra Spraw Wojskowych";

2) w art. 8 w ust. 2 wyrazy: „Prezydenta Rzeczypospolitej" zastępuje się wyrazami: „Ministra Spraw Wojskowych".

Art. 25. W art. 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Polskiej Marynarki Wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 626) wyrazy: „Prezydenta Rzeczypospolitej" zastępuje się wyrazami: „Ministra Spraw Wojskowych".

Służba wojskowa podoficerów i szeregowców.

Art. 26. W art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r.

o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 747) wyrazy: „Prezydent Rzeczypospolitej w drodze rozporządzenia" zastępuje się wyrazami: „rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych".

Art. 27. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 12, poz. 85) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 36 wyrazy: „Ministrowi Spraw Wojskowych względnie uprawnionemu przez niego przełożonemu" zastępuje się wyrazami: „Szefowi Kierownictwa Marynarki Wojennej";

2) w art. 38 wyrazy: „Prezydenta Rzeczypospolitej" zastępuje się wyrazami: „Ministra Spraw Wojskowych".

Stan wojenny.

Art. 28. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. o stanie wojennym (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 54) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 11 w pkt. d) wyrazy: „wojewódzka władza administracji ogólnej" zastępuje się wyrazami: „powiatowa władza administracji ogólnej";

2) w art. 17 w ust. 1 wyrazy: „Rada Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Prezes Rady Ministrów";

3) w art. 18 w ustępie ostatnim skreśla się zdanie pierwsze.

Fortyfikacje i umocnienia.

Art. 29. Artykuł 5 ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 124) otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Władzą wojskową właściwą do udzielenia zezwolenia jest dowódca obszaru warownego lub dowódca rejonu umocnionego.

(2) Od decyzji władzy, wskazanej w ust. (1), służy interesowanemu w terminie dni 14 od dnia doręczenia odwołanie do Ministra Spraw Wojskowych.".

Zakwaterowanie wojska.

Art. 30. W ustawie z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 681) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 10 w ust. 1 i 2 końcowe wyrazy: „Rady Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Skarbu";

2) w art. 13 w ust. 2 wyrazy: „Rady Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Skarbu";

3) w art. 32 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Należność tę określa rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Skarbu.".

Organizacja władz skarbowych.

Art. 31. W ustawie z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) wprowadza się zmiany następujące:

1) w tytule ustawy skreśla się wyraz „tymczasowej";

2) artykuł 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Naczelne kierownictwo i nadzór nad administracją skarbową należy do Ministra Skarbu.";

3) artykuł 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Organami Ministra Skarbu w zakresie administracji skarbowej są: a) izby skarbowe i dyrekcje ceł jako władze II instancji, b) urzędy skarbowe, urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, urzędy opłat stemplowych oraz urzędy celne — jako władze I instancji.

Izby skarbowe podlegają bezpośrednio Ministrowi Skarbu i są władzami przełożonemi nad urzędami (ust. 1 lit. b) z wyjątkiem urzędów celnych.

Organizację i zakres działania władz i urzędów celnych normują przepisy szczególne.";

4) artykuł 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu tworzy i znosi izby skarbowe, ustala i zmienia granice ich okręgów oraz oznacza ich siedziby.

Organizację i zakres działania izb skarbowych ustala Minister Skarbu.

Minister Skarbu tworzy i znosi urzędy (art. 2 ust. 1) lit. b), ustala i zmienia granice ich okręgów, oznacza ich siedziby oraz ustala ich organizację i zakres działania.";

5) artykuły 4 — 14 skreśla się.

Podatki i opłaty.

Art. 32. W art. 46 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 715) wyrazy: „Ministra Skarbu" zastępuje się wyrazami: „izby skarbowe".

Art. 33. W ustawie z dnia 19 grudnia 1931 r. o nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawodowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 719) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 7 wyrazy: „Ministra Skarbu" zastępuje się wyrazami: „izby skarbowe";

2) w art. 10 wyrazy: „Ministra Skarbu" zastępuje się wyrazami: „izby skarbowe".

Art. 34. W ustawie z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 12 w ust. 2 wyrazy: „Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu"

zastępuje się wyrazami: „izba skarbowa w porozumieniu z wojewódzką władzą przemysłową, a jeżeli chodzi o zakłady podległe władzom górniczym—izba skarbowa w porozumieniu z wyższym urzędem górniczym";

2) w art. 21 wyrazy: „Ministrowi Skarbu" zastępuje się wyrazami: „izbie skarbowej";

3) w art. 29 w ust. 2 wyrazy: „Ministrowi Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Izbom skarbowym";

4) w art. 40 w ustępie ostatnim wyrazy: „Ministra Skarbu" zastępuje się wyrazami: „izby skarbowe";

5) w art. 44 wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Izba skarbowa".

Art. 35. W art. 2 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr. 55, poz. 391) w ust. 2 wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Izba skarbowa".

Art. 36. Paragraf 44 ustawy z dnia 3 czerwca 1906 r. o podatku spadkowym (Dz. ust. Rzeszy z 1906 r. str. 654 i z 1913 r. str. 521) zmienionej art. 47 i 48 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299) i art. 7 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 263) otrzymuje brzmienie następujące:

„Izba skarbowa może na wniosek podatnika odstąpić całkowicie lub częściowo od dokładnego ustalenia masy i złożenia spisu (§ 37) i zezwolić na przejęcie kwoty ryczałtowej tytułem podatku spadkowego, jak również na opodatkowanie ryczałtowe w przypadkach, w których opodatkowanie musiałoby być w przeciwnym razie odroczone.".

Art. 37. W ustawie z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 42 w ust. 3 dodaje się zdanie drugie następującej treści:

„Minister Skarbu może co do ściśle określonych przypadków przekazać to uprawnienie urzędom skarbowym.";

2) w art. 99 w ustępie ostatnim wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Izba skarbowa";

3) w art. 104 w ust. 1 wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Izba skarbowa";

4) w art. 116 w ust. 2 wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Izba skarbowa".

Art. 38. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 665) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 5 w ust. 3 wyrazy: „Minister Skarbu uprawniony jest" zastępuje się wyrazami: „Władza skarbowa drugiej instancji uprawniona jest", a wyrazy: „Ministrem Przemysłu i Handlu" zastępuje się wyrazami: „wojewódzką władzą administracji ogólnej";

2) w art. 29 w ust. 3 wyrazy: „drugiej instancji" zastępuje się wyrazami: „pierwszej instancji";

3) w art. 30 wyrazy: „drugiej instancji" zastępuje się wyrazami: „pierwszej instancji";

4) w art. 33 w ust. 3 wyrazy: „władze skarbowe drugiej instancji mogą" zastępuje się wyrazami: „władza skarbowa pierwszej instancji może".

Art. 39. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 252) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 21 w ust. 3) wyrazy: „drugiej instancji" zastępuje się wyrazami: „pierwszej instancji";

2) w art. 22 wyrazy: „drugiej instancji" zastępuje się wyrazami: „pierwszej instancji".

Art. 40. W art. 3 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 762) ustęp (3) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wyrób piwa o zawartości ekstraktu poniżej 9% w podstawowej brzeczce wymaga zezwolenia władzy skarbowej drugiej instancji. Warunki produkcji tego piwa określa rozporządzenie Ministra Skarbu.".

Art. 41. W art. 5 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 763) w ust. (2) wyrazy: „Minister Skarbu władny jest" zastępuje się wyrazami: „Władza skarbowa drugiej instancji może".

Art. 42. W art. 57 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) w ust. 4 wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Władza skarbowa drugiej instancji".

Sztuczne środki słodzące.

Art. 43. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1927 r. o sztucznych środkach słodzących (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 797) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 w ust. 3) wyrazy: „Izba skarbowa" zastępuje się wyrazami: „Urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych";

2) w art. 3 w ust. 1) w lit. c) wyrazy: „Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu" zastępuje się wyrazami: „wojewódzką władzę administracji ogólnej w porozumieniu z władzą skarbową drugiej instancji".

Prawo cywilne.

Art. 44. W kodeksie cywilnym z 1811 r. wprowadza się zmiany następujące:

1) właściwość z § 165 ust. 2 co do przyjmowania oświadczeń męża, matki w przedmiocie nadania

nieślubnemu dziecku nazwiska — przekazuje się powiatowej władzy administracji ogólnej;

2) właściwość z § 398 co do przyjmowania doniesień o znalezieniu skarbu — przekazuje się powiatowej władzy administracji ogólnej.

Art. 45. W § 982 kodeksu cywilnego z 1896 r. wprowadza się zmianę następującą:

uprawnienia do wydawania przepisów o obwieszczeniu co do rzeczy znalezionych przekazuje się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 46. W ustawie wykonawczej do kodeksu cywilnego z 1896 r. (Zb. u. pr. z 1899 r. str. 177) w art. 6 i 7, w związku z art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 511) oraz w art. 43 i 80 wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 6 w § 1 uprawnienie Rady Ministrów do zezwalania na przyjęcie darowizny lub spadku przez osobę prawną — przekazuje się ministrom, właściwym do nadzoru nad osobą prawną;

2) w art. 7 w § 1 uprawnienie do zatwierdzania aktów nabycia gruntów przez osoby prawne — przekazuje się wojewodom właściwym w zależności od miejsca położenia nabywanych gruntów. Odwołania w tych sprawach rozstrzyga minister, do którego właściwości należy zwierzchni nadzór nad osobą prawną, przyczem, gdy chodzi o nieruchomości położone poza granicami administracyjnemi miast — w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych;

3) w art. 43 w § 4 uprawnienia Ministra Sprawiedliwości i Ministra Spraw Wewnętrznych przekazuje się wojewodom z tem, że instancją odwoławczą w tych sprawach jest Minister Spraw Wewnętrznych;

4) w art. 80 w ust. 2 w zdaniu pierwszem uprawnienie Ministra Sprawiedliwości do ustanawiania na miejsce przełożonego gminy lub obok przełożonego gminy innej osoby, przed którą można sporządzić testament — przekazuje się prezesom sądów apelacyjnych.

Art. 47. W rozporządzeniu dla wykonania kodeksu cywilnego z 1896 r. (Zb. u. pr. z 1899 r. str. 562) w art. 7 i 12 w związku z art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 511) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 7 uprawnienie właściwego ministra do wystąpienia z roszczeniem o dopełnienie zlecenia — przekazuje się wojewodom;

2) w art. 12 w ust. 1 uprawnienie Ministra Spraw Wewnętrznych przekazuje się wojewodom.

Postępowanie karne.

Art. 48. W art. 47 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r., zawierającego przepisy wprowadzające kodeks postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314) wprowadza się zmiany następujące:

1) wyrazy: „Minister Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „Właściwy wojewoda";

2) nadto dodaje się ustęp 2 treści następującej:

„Właściwym jest ten wojewoda, na którego obszarze przebywa przestępca podlegający wydaniu, lub położony jest graniczny punkt przejściowy, na którym ma nastąpić przejęcie przestępcy przez władzę polską.".

Prawo hipoteczne.

Art. 49. W ustawie o księgach wieczystych z dnia 24 marca 1897 r. (Dz. u. Rzeszy z 1898 r. str. 754) w § 2 ust. 2 i § 85, 86, 87, 91 i 92, w związku z art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 511) uprawnienia Rady Ministrów przekazuje się:

1) z § 2 ust. 2 — Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych;

2) z § 85 — Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z właściwym ministrem;

3) z § 86, 87, 91 i 92 — Ministrowi Sprawiedliwości.

Taksy i opłaty.

Art. 50. Artykuł 2 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie taksy tymczasowej dla pisarzy hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 451) otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Sprawiedliwości władny jest obniżać lub podwyższać stawki taksy w razie zmiany warunków ekonomicznych.".

Art. 51. Artykuł 4 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o wystawianiu skryptów dłużnych i pokwitowań przez osoby, nieumiejące lub niemogące pisać (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 260) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wysokość pobieranych przez zarządy gmin opłat za czynności, przewidziane w art. 1 i 2, ustala Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.".

Uchylenie aresztu tymczasowego ze względów wojskowych.

Art. 52. W art. 3 w ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. o odroczeniu i przerwie wykonania kar pozbawienia wolności oraz uchylenia aresztu tymczasowego ze względów wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 405) wyrazy: „Rady Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Ministra Sprawiedliwości i Ministra Spraw Wojskowych".

Ustrój władz szkolnych.

Art. 53. W ustawie z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 304) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Podział na okręgi szkolne, zmiany ich granic oraz siedziby ich władz ustala na wniosek Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Rada Ministrów.";

2) w art. 4 skreśla się pkt. 12, przyczem w pkt. 11 średnik zastępuje się kropką, a nadto dodaje się ustęp 2 treści następującej:

„Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przekazywać w drodze rozporządzenia kuratorom okręgów szkolnych sprawy, należące na mocy szczegółowych przepisów do jego kompetencji.";

3) w art. 7 dodaje się ustęp 2 treści następującej:

„Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przekazywać w drodze rozporządzenia inspektorom szkolnym sprawy, należące na mocy szczegółowych przepisów do kompetencji kuratorów okręgów szkolnych.".

Zakładanie, utrzymywanie i budowa szkół powszechnych.

Art. 54. W ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 143), zmienionej ustawą z dnia 25 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 126, poz. 898) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 8 w ust. 2 wyrazy: „Ministrowi przysługuje również" zastępuje się wyrazami: „Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przysługuje";

2) w art. 23 w ust. 2 wyrazy: „kurator okręgu szkolnego" zastępuje się wyrazami: „również inspektor szkolny".

Art. 55. W art. 9 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 144) wyrazy: „Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przysługuje prawo" zastępuje się wyrazami: „Inspektorowi szkolnemu przysługuje prawo bezpośredniego".

Szkoły rolnicze.

Art. 56. W ustawie z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 398) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 6 w pkt. 2) wyrazy: „Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych" zastępuje się wyrazami: „kuratora okręgu szkolnego";

2) w art. 7 w ust. 1 wyrazy: „Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych" zastępuje się wyrazami: „kuratorowi okręgu szkolnego";

3) w art. 12 w ust. 1 wyrazy: „przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych" zastępuje się wyrazami: „przedstawiciel kuratora okręgu szkolnego".

Kwalifikacje do nauczania.

Art. 57. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 258) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 8 w ust. 2 wyrazy: „Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub władza przez niego oznaczona" zastępuje się wyrazami: „kurator okręgu szkolnego";

2) w art. 9 w ust. 2 wyrazy: „Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego" zastępuje się wyrazami: „kurator okręgu szkolnego".

Art. 58. W art. 3 ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólno-kształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 92, poz. 864) wyrazy: „Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego" zastępuje się wyrazami: „Kurator okręgu szkolnego".

Art. 59. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 774) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 5 w ust. 1 lit. b), w art. 7 w pkt. 1) lit. b), w art. 8 w pkt. 1) lit. b), w art. 14 w ust. 2 i w art. 18 po wyrazach: „Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego" wstawia się wyrazy: „lub wyznaczona przez niego władza szkolna";

2) w art. 6 w ust. 1 lit. a), w art. 8 w pkt. 1) lit. a), w art. 12 w pkt. 1) lit. a) i w art. 12 w pkt. 2) lit. a) po wyrazach: „Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego" wstawia się wyrazy: „lub wyznaczoną przez niego władzę szkolną".

Stosunek służbowy personelu państwowych szkół akademickich.

Art. 60. W art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 76, poz. 551) w ust. 4 wyrazy: „Prezydent Rzeczypospolitej" zastępuje się wyrazami: „Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego".

Bibljoteka Narodowa i muzea państwowe.

Art. 61. W art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o Bibljotece Narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 183) wprowadza się zmiany następujące:

1) w ust. 1 wyrazy: „Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów, przedstawiony jej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego" zastępuje się wyrazami: „Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zgodą Prezesa Rady Ministrów";

2) w ust. 2 wyrazy: „Radę Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego".

Art. 62. W art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 lutego 1928 r. o Państwowem Muzeum Zoologicznem (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 208) wyrazy: „Radę Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego".

Art. 63. W art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Państwowem Muzeum Archeologicznem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 346) wyrazy: „Rada Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego".

Opieka nad zabytkami i nad sztuką.

Art. 64. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 265) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 8 wyrazy: „być upoważnione powiatowe władze administracji ogólnej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „te władze upoważnić powiatowe władze administracji ogólnej";

2) w art. 19 w ust. 1 wyrazy: „Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego" zastępuje się wyrazami: „władzy konserwatorskiej pierwszej instancji";

3) w art. 25 w ust. 2 po wyrazach: „Władza konserwatorska" wstawia się wyrazy: „lub z jej upoważnienia powiatowa władza administracji ogólnej".

Art. 65. W dekrecie Naczelnika Państwa z dnia 3 stycznia 1919 r. o zatwierdzaniu projektów pomników ze stanowiska artystycznego (Dz. P. P. P. Nr. 5, poz. 93), zmienionym ustawą z dnia 13 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 298) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 wyrazy: „Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego" zastępuje się wyrazami: „właściwemu wojewodzie";

2) w art. 2 skreśla się wyrazy: „Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego":

3) w art. 4 wyrazy: „z rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego usunięte" zastępuje się wyrazami: „usunięte zarządzeniem powiatowej władzy administracji ogólnej".

Izby rolnicze.

Art. 66. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 2, poz. 16) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 36 w ust. 2 wyrazy: „na żądanie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych" zastępuje się wyrazami: „na żądanie wojewody";

2) w art. 42 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Do prawomocności uchwał zarządu potrzebna jest obecność co najmniej połowy członków zarządu— w tej liczbie prezesa lub wiceprezesa.";

3) w art. 46 ustępy 3 i 4 zastępuje się ustępem następującej treści:

„Prawa, obowiązki i odpowiedzialność pracowników izb, warunki zawiązywania i rozwiązywania z nimi stosunku służbowego, uposażenie służbowe tych pracowników oraz ich zaopatrzenie emerytalne — zostaną określone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydanem po zasięgnięciu opinji izb rolniczych. Stosunek służbowy pracowników izb, podlegających temu rozporządzeniu, posiada charakter publiczno - prawny.":

4) po art. 50 wstawia się nowy artykuł 50a następującej treści:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych wydaje w drodze rozporządzeń po zasięgnięciu opinji izb rolniczych przepisy o budżetowaniu oraz przepisy rachunkowo - kasowe dla izb rolniczych.".

Rybactwo.

Art. 67. W ustawie z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 20 w ust. 3 wyrazy: „o zasadach i sposobie podziału" zastępuje się wyrazami: „o zasadach, sposobie podziału i trybie postępowania";

2) w art. 24 wyraz: „wojewódzka" zastępuje się wyrazem: „powiatowa";

3) w art. 29 zdanie drugie otrzymuje brzmienie następujące: „Powiatowa władza administracji ogólnej może oznaczać dla każdego obwodu rybackiego oddzielnie najwyższą dopuszczalną liczbę pozwoleń.";

4) w art. 36 wyrazy: „w ilości oznaczonej przez wojewódzką" zastępuje się wyrazami: „w granicach liczby oznaczonej przez powiatową";

5) w art. 44 wyrazy: „kartę rybacką może wydać jedynie wojewódzka władza administracji ogólnej, która wydanie karty może uzależnić" zastępuje się wyrazami: „wydanie karty rybackiej może być uzależnione";

6) artykuł 47 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto wykonywa sportowy połów ryb na wędkę, winien posiadać przy sobie i okazywać na żądanie powołanych do tego osób kartę wędkarską i po-

zwolenie uprawnionego do wykonywania rybołówstwa na sportowy połów ryb wędką w obwodzie rybackim, w którym połów wykonywa.

Kartę wędkarską wydaje na okres kalendarzowy roczny lub trzyletni powiatowa władza administracji ogólnej, właściwa ze względu na zamieszkanie ubiegającego się o kartę. Karta wędkarska jest ważna na obszarze mocy obowiązującej niniejszej ustawy i stanowi osobisty dowód rybacki.";

7) w art. 48 wyrazy: „zatwierdzania pozwoleń na sportowy połów ryb na wędkę" zastępuje się wyrazami: „wydawania kart wędkarskich";

8) w art. 50 po wyrazie: „rybackich" dodaje się wyrazy: „i pozwoleń na sportowy połów ryb wędką";

9) w art. 51 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „półrocznej — złote trzy";

w tymże artykule ustęp 2 skreśla się;

10) w art. 54 po ust. 1 dodaje się nowy ustęp treści następującej:

„Uprawnienia, zawarte w ustępie poprzednim, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może przekazywać wojewodom, którzy rozporządzenia swe ogłaszać będą w Dzienniku Wojewódzkim.";

w tymże artykule dotychczasowy ustęp 2 (obecnie 3) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwalać w celach naukowych lub gospodarczych na wyjątki od postanowień zawartych w rozporządzeniach, wydanych na podstawie ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu.";

11) w art. 55, 57 i w art. 58 w ust. 2, 4 i 5 wyraz: „wojewódzka" zastępuje się wyrazem: „powiatowa";

12) w art. 60 w ust. 1 i 2 wyrazy: „wojewódzka" i „wojewódzkiej" zastępuje się wyrazami: „powiatowa" i „powiatowej";

13) w art. 61 w ust. 1 i 2 wyrazy: „wojewódzka" i „wojewódzką" zastępuje się wyrazami: „powiatowa" i „powiatową";

14) w art. 82 w pkt. 4), w art. 83 w pkt. 1) i 6) oraz w art. 84 w pkt. 1) wyrazy: „wydanym przez Ministra Rolnictwa" zastępuje się wyrazami: „wydanym na podstawie ustawy niniejszej", zaś w art. 85 w pkt. 1) wyrazy: „wydane przez Ministra Rolnictwa" zastępuje się wyrazami: „wydane na podstawie ustawy niniejszej";

15) w art. 88 w ust. 3 wyraz: „Wojewódzka" zastępuje się wyrazem: „Powiatowa";

16) w art. 93 i 96 wyraz: „wojewódzką" zastępuje się wyrazem: „powiatową";

17) w art. 98 dodaje się nowy ustęp treści następującej:

„Wojewódzkie i powiatowe władze administracji ogólnej, powołane do wykonywania ustawy niniejszej, zasięgają w miarę potrzeby przy wydawaniu zarządzeń i orzeczeń, w których chodzi o kwestie fachowe, opinji znawcy rybackiego. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali, kto może być powołany na znawcę rybackiego.".

Ochrona kultury rolnej.

Art. 68. W ustawie z dnia 10 marca 1932 r. o zapobieganiu rozpowszechniania się szczurów piżmowych na wolności (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 342) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 w ust. 3 wyrazy: „Minister Rolnictwa" zastępuje się wyrazem: „Wojewoda";

2) w art. 2 w ust. 2 wyrazy: „właściwego starostę albo przez właściwą instytucję" zastępuje się wyrazami: „właściwą izbę rolniczą lub instytucję".

Lasy niepaństwowe.

Art. 69. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów, niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 111, poz. 932) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 29 dodaje się na końcu nowy ustęp treści następującej:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w porozumieniu z interesowanymi ministrami w drodze rozporządzeń, w zakresie, ustalonym temi rozporządzeniami, przekazywać organom administracji lasów państwowych uprawnienia wojewodów i starostów, wymienione w art. 30, 31, 56 i 57, w odniesieniu do lasów, niestanowiących własności Państwa, a pozostających pod państwowym zarządem przymusowym, wykonywanym przez organa administracji lasów państwowych.";

2) w art. 30 lit. l) otrzymuje brzmienie następujące:

„l) na obszarze działania ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 250) wydawanie orzeczeń, zarządzeń lub zezwoleń, opartych na przepisach § 9 ust. 1 i 3, § 10 — 18, 24, 25 i 26, § 52 ust. 2 i § 68 oraz wykonywanie czynności, wynikających z postanowień § 52 ust. 3 i § 74 — 76 tejże ustawy.";

3) w art. 31 lit. g) skreśla się;

w tymże artykule dodaje się nowy ustęp treści następującej:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzenia przekazywać zawarte w artykule niniejszym uprawnienia wojewodów starostom w zakresie oznaczonym w tem rozporządzeniu.";

4) w art. 56 dodaje się na końcu nowy ustęp treści następującej:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzenia przekazywać zawarte w artykule niniejszym uprawnienia wojewodów starostom w zakresie oznaczonym w tem rozporządzeniu.".

Lasy państwowe.

Art. 70. W § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o likwidacji państwowych czynszów wieczystych i dzierżaw wieczystych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1071) wyrazy „wojewodowie, w m. Warszawie Komisarz Rządu i w okręgu administracyjnym wileńskim Delegat Rządu na ziemię wileńską" zastępuje się wyrazami: „dyrektorowie lasów państwowych".

Art. 71. W art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zagospo-

darowaniu lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 336) w ust. 1 dodaje się na końcu zdanie następujące: „Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może upoważnić dyrektorów lasów państwowych do zatwierdzania planów urządzenia gospodarstwa leśnego na terenach o mniejszym obszarze, nieposiadających dla państwowego gospodarstwa leśnego większego znaczenia.".

Obrót nieruchomościami ziemskiemi.

Art. 72. Artykuł 9 rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r., normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 428), zmieniony art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) otrzymuje brzmienie następujące:

„Udzielanie zezwoleń oraz inne czynności władzy państwowej, przewidziane w rozporządzeniu niniejszem, należą do powiatowych władz administracji ogólnej.".

Art. 73. W art. 34 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) zmienionem art. 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) skreśla się wyrazy: „i czynności tegoż urzędu w zakresie udzielania zezwoleń na przewłaszczenie obszarów powyżej 300 ha".

Zespolenie urzędów ziemskich z władzami administracyjnemi.

Art. 74. W art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) ustęp (2) otrzymuje brzmienie następujące:

„Postanowienia art. 1, 2 ust. (4), art. 14 lit. c) i d) i art. 16 wchodzą w życie na obszarze województwa śląskiego z dniem 1 kwietnia 1935 r. Postanowienia art. 2 ust. (1) — (3) nie obowiązują na obszarze województwa śląskiego.".

Weterynarja.

Art. 75. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) w brzmieniu zmienionem art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 3 wyrazy: „Prezydent Rzeczypospolitej może na wniosek Ministra Rolnictwa uchwalony w Radzie Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Rada Ministrów może";

2) w art. 19 w ust. 2 wyrazy: „Ministra Rolnictwa" zastępuje się wyrazem: „wojewodę";

3) w art. 40 wyrazy: „Minister Rolnictwa" zastępuje się wyrazem: „wojewoda";

4) w art. 60 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wojewoda może zarządzić zabicie klaczy chorych i podejrzanych o chorobę, albo też wzamian zabicia może zarządzić wywłaszczenie tych zwierząt za odszkodowaniem, które, co do sposobu ustalenia jego wysokości i wypłaty, podlega przepisom rozporządzenia niniejszego o odszkodowaniu za zwierzęta zabite, natomiast nie podlega tym przepisom, co do warunków przyznania lub odmowy.".

Art. 76. W art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 60, poz. 454) w ust. 3 początkowe wyrazy: „Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „Wojewoda może".

Administracja wodna.

Art. 77. W ustawie wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 62, poz. 574) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 45 w ust. (3) po wyrazach: „związki samorządowe" zamieszcza się przecinek i dodaje się wyrazy: „związki międzykomunalne albo uzdrowiska, uznane za posiadające charakter użyteczności publicznej";

2) w art. 185 w ust. (1) pkt. 3) po wyrazach: „lub związki samorządowe" zamieszcza się przecinek i dodaje się wyrazy: „związki międzykomunalne albo uzdrowiska, uznane za posiadające charakter użyteczności publicznej"; punkt 4) w tymże artykule i ustępie skreśla się, a pozostałe punkty 5), 6), 7), 8) i 9) otrzymują kolejną numerację: 4), 5), 6), 7) i 8);

3) w art. 186 w ust. (1) po pkt. 8) wstawia się punkt 9) treści następującej:

„9) udzielanie pozwoleń na przewozy na rzekach granicznych", dotychczasowy pkt. 9) otrzymuje numerację: „10)".

Administracja górnicza.

Art. 78. W ustawie, regulującej prawo wydobywania minerałów, które nadają się do użytku z powodu zawartości żywic ziemnych, z dnia 22 marca 1908 r. (Dz. Ust. i Rozp. Krajowych Nr. 61) wprowadza się zmiany następujące:

1) wszędzie w tekście powyższej ustawy, z wyjątkiem § 89 ust. 2:

a) wyrazy: „Minister Rolnictwa lub Ministerstwo Rolnictwa", zastępuje się wyrazami: „Minister Przemysłu i Handlu";

b) wyrazy: „starosta górniczy" i „starostwo górnicze" zastępuje się wyrazami: „prezes wyższego urzędu górniczego" i „wyższy urząd górniczy";

2) w § 42 dodaje się ustęp treści następującej:

„Wykonanie uprawnień, przewidzianych w ust. 1 niniejszego paragrafu, Minister Przemysłu i Handlu może przekazać wyższym urzędom górniczym.";

3) w § 82 dodaje się ustęp 2 treści następującej:

„Orzecznictwo karno-administracyjne, przewidziane w ust. 1 paragrafu niniejszego, Minister Przemysłu i Handlu może przekazać okręgowym urzędom górniczym.";

4) w § 80 w ust. 2 wyrazy: „starostwie górniczem" zastępuje się wyrazami: „wyższym urzędzie górniczym"; zaś wyrazy: „Ministerstwo Rolnictwa" zastępuje się wyrazami: „wyższy urząd górniczy".

Art. 79. W art. 5 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) dodaje się ustęp 3 treści następującej:

„3) Orzecznictwo karno-administracyjne, przewidziane w ust. 2), Minister Przemysłu i Handlu może przekazywać w całości lub w części okręgowym urzędom górniczym, a Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu — powiatowym władzom administracji ogólnej.".

Administracja przemysłowa.

Art. 80. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 4 w ust. 2 końcową część zdania drugiego, zaczynając od wyrazów: „ orzeka Minister ..." zastępuje się wyrazami: „orzeka wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) po wysłuchaniu opinji izby przemysłowo - handlowej lub rzemieślniczej. Odwołania rozstrzyga Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.";

2) w art. 26 w ust. 2 po wyrazach: „Władza przemysłowa" wstawia się wyrazy: „właściwa dla zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu".

Art. 81. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 591) w brzmieniu ustaw z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 292) oraz z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 210) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„O utworzeniu izby, o jej siedzibie oraz o granicach i zmianie granic jej okręgu stanowi Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu.";

2) w art. 32 w ust. 1 wyrazy: „uchwałą Rady Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu" zastępuje się wyrazami: „zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu".

Art. 82. W art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 638) ustęp (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) O granicach i zmianie granic okręgów oraz miejscach siedzib izb rzemieślniczych postanawia Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu."

Administracja handlowa.

Art. 83. Artykuł 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 249) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przedsiębiorstwo eksportowe może być wykreślone z rejestru przedsiębiorstw eksportowych (art. 4) decyzją wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, o ile utraciło warunki przewidziane w art. 5 rozporządzenia niniejszego lub w rozporządzeniach na jego podstawie wydanych. Rozstrzyganie odwołań w tych sprawach należy do Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych. O ile działalność przedsiębiorstwa nie jest zgodna z przepisami niniejszego rozporządzenia, względnie rozporządzeń na jego podstawie wydanych, może ono być wykreślone z rejestru przedsiębiorstw eksportowych decyzją Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych".

Administracja morska.

Art. 84. W ustawie z dnia 28 maja 1920 r. o polskich statkach handlowych morskich (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 285) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 13 w ust. 2 wyraz: „Rządu" zastępuje się wyrazem: „państwowej", a wyrazy: „władze mają" zastępuje się wyrazami: „Urząd Morski ma";

2) w art. 20 w ust. 2 wyraz: „władzy" zastępuje się wyrazami: „Urzędu Morskiego".

Art. 85. W ustawie z dnia 18 marca 1925 r. o izbach morskich (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 243) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 w pkt. 2) lit. b) wyrazy: „Ministerstwo Przemysłu i Handlu" zastępuje się wyrazami: „Urzad Morski lub Urząd Marynarki Handlowej w Gdańsku";

2) w art. 3 w ust. 1 w pkt. 2) wyrazy: „Ministerstwo Przemysłu i Handlu" zastępuje się wyrazami: „Urząd Morski lub Urząd Marynarki Handlowej w Gdańsku";

3) w art. 6 wyrazy: „Ministerstwo Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości" zastępuje się wyrazami: „Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości";

4) artykuł 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Urząd Morski i Urząd Marynarki Handlowej w Gdańsku sporządzają na każdy rok naprzód listy osób, posiadających kwalifikacje na ławników, i komunikują je przewodniczącym izb morskich. Liczbę ławników, których należy wciągnąć na listy, ustalają w miarę potrzeby Urząd Morski i Urząd Marynarki Handlowej w Gdańsku. Przed sporządzeniem list urzędy te wysłuchują opinji związków kapitanów, właścicieli statków lub zrzeszeń kupieckich i porozumieją się z Dowództwem Floty, które wskaże swoich kandydatów na ławników. Lista ławników wymaga zatwierdzenia Ministra Przemysłu i Handlu.";

5) w art. 12 w ust. 2 wyrazy: „Ministra Przemysłu i Handlu" zastępuje się wyrazami: „Urzędu Morskiego lub Urzędu Marynarki Handlowej w Gdańsku";

6) w art. 14 w ust. 2 wyrazy: „Ministerstwo Przemysłu i Handlu" zastępuje się wyrazami: „Urząd Morski lub Urząd Marynarki Handlowej w Gdańsku".

Art. 86. Kompetencje Rady Ministrów ustalone w § 7 ust. 4, § 11 ust. 1, § 14 ust. 3, § 26 ust. 2, § 36 ust. 3, § 39, § 56 ust. 2 i 3, § 123 ust. 3, § 132 i § 134 ustawy z dnia 2 czerwca 1902 r. o służbie marynarza (Zb. u. Rzeszy Nr. 27, str. 175) w związku z art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 511), przekazuje się Ministrowi Przemysłu i Handlu z tem zastrzeżeniem, że kompetencje co do § 56 ust. 3 i § 132 będą wykonywane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

Art. 87. W ustawie z dnia 4 października 1921 r. w przedmiocie obciążeń hipotecznych w walucie zagranicznej polskich statków handlowych morskich (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 594) wprowadza się zmiany następujące:

1) artykuł 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Zezwolenia udziela Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.";

2) w art. 6 skreśla się wyrazy: „z Ministrem Spraw Wojskowych oraz".

Elektryfikacja.

Art. 88. W ustawie Elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 7 wyrazy: „na wniosek Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych przeniesione uchwałą Rady Ministrów" zastępuje się wyrazami: „zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych przeniesione";

2) w art. 8 w ust. 1 wyrazy: „Ministra Robót Publicznych" zastępuje ę wyrazami: „wojewodę (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę)"; w ust. 2 wyraz: „wojewody" zastępuje się wyrazami: „starosty powiatowego (starosty grodzkiego)";

3) w art. 14 wyrazy: „uchwałą Rady Ministrów do oddawania na żądanie Ministra Robót Publicznych" zastępuje się wyrazami: „zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu do oddawania";

4) w art. 16 po wyrazach: „pozwolenie policyjno-techniczne" dodaje się wyrazy: „od wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę), który pozwolenie takie wydaje po zasięgnięciu opinji właściwego inspektora pracy";

5) artykuł 17 otrzymuje brzmienie następujące:

„Sprawowanie nadzoru nad zakładami elektrycznemi należy do Ministra Przemysłu i Handlu, który może jednak ten nadzór przekazywać wojewodom (Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę). Każdy zakład elektryczny obowiązany jest na żądanie władzy nadzorczej dostarczać wszelkich danych technicznych, dotyczących jego ustroju i eksploatacji.".

Organizacja, finanse i personel Polskich Kolei Państwowych.

Art. 89. W art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 214) pomiędzy ustępy 1 i 2 wstawia się nowy ustęp następującej treści:

„Uprawnienia przewidziane w pkt. 4) może Minister Komunikacji przekazywać urzędom podległym w regulaminach, określających ich zakres działania.".

Art. 90. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 14 wyrazy: „Rady Ministrów, wydanych na wniosek Ministra Komunikacji" zastępuje się wyrazami: „Ministra Komunikacji, wydanych";

2) w art. 23 w ust. 2 skreśla się wyrazy: „w porozumieniu z Ministrem Skarbu".

Organa doradcze w dziedzinie komunikacji.

Art. 91. Artykuł 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Komunikacji władny będzie za zgodą Prezesa Rady Ministrów tworzyć w drodze rozporządzeń stałe rady fachowe, jako organa doradcze dla poszczególnych działów komunikacji.".

Budowa linij kolejowych.

Art. 92. Artykuł 2 ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przebudowie węzła kolejowego warszaw-

skiego (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 369) otrzymuje brzmienie następujące:

„Kosztorys przebudowy zatwierdza Rada Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji. Minister Komunikacji może poczynić zmiany i uzupełnienia w tym kosztorysie bez powiększenia sumy globalnej, zatwierdzonej przez Radę Ministrów. Minister Komunikacji wstawia corocznie do właściwego preliminarza potrzebne do przebudowy kredyty.".

Art. 93. W art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 października 1927 r. o dostarczaniu środków przewozowych dla wykonywania budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 846) wyrazy: „rozstrzygnie Minister Robót Publicznych" zastępuje się wyrazami: „rozstrzygną właściwi wojewodowie we wzajemnem porozumieniu".

Przepisy porządkowe na drogach publicznych.

Art. 94. Ustawa z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) ulega zmianom następującym:

1) w art. 9 ustęp 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie braku porozumienia wysokość opłaty oznacza wojewoda przy współudziale wydziału wojewódzkiego (izby wojewódzkiej) z głosem stanowczym co do dróg, których utrzymanie bądź należy bądź zostało przekazane gminom wiejskim i miejskim oraz powiatowym związkom samorządowym. Co do dróg pozostałych wysokość opłaty oznacza Minister Komunikacji.";

2) w art. 12 w ust. 1 wyrazy: „władzy administracyjnej drugiej instancji" zastępuje się wyrazami: „powiatowej władzy administracji ogólnej w stosunku do dróg gminnych oraz w stosunku do tych dróg powiatowych wojewódzkich i państwowych, których budowa i utrzymanie przekazane zostały powiatowym związkom samorządowym, zaś — wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w stosunku do dróg nie przekazanych powiatowym związkom samorządowym";

3) w art. 14 w ust. 2 końcowe wyrazy: „władz administracyjnych drugiej instancji", zastępuje się wyrazami: „powiatowej władzy administracji ogólnej w stosunku do dróg gminnych oraz w stosunku do tych dróg powiatowych wojewódzkich i państwowych, których budowa i utrzymanie zostały przekazane powiatowym związkom samorządowym, zaś orzeczeniem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w stosunku do dróg nie przekazanych powiatowym związkom samorządowym";

4) w art. 15 w ust. 5 wyrazy: „rozporządzeniem samorządu wojewódzkiego względnie wojewody (art. 3)" zastępuje się wyrazami: „orzeczeniem wydziału powiatowego";

5) w art. 17 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Komunikacji wyda przepisy co do odwadniania dróg oraz w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych co do odprowadzania wód ze sztucznych ścieków do rowów przydrożnych.".

Koncesje samochodowe.

Art. 95. W ustawie z dnia 14 marca 1932 r. o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznemi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 336) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 3 w ust. (1) po wyrazach: „na oznaczonym obszarze" wstawia się wyrazy: „jako też na sieci linij przewozowych, położonych na obszarze województwa";

2) w art. 5 po wyrazach: „na sieci linij przewozowych" wstawia się wyrazy: „przekraczających obszar jednego województwa";

3) w art. 9 w ust. (1) wyrazy: „Ministra Robót Publicznych" zastępuje się wyrazami: „właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej".

Państwowy Fundusz Drogowy.

Art. 96. W ustawie z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 4 ust. (3) uzupełnia się następującem zdaniem:

„Dokumenty z tytułu zobowiązań Państwowego Funduszu Drogowego (skrypty dłużne, weksle) podpisuje Minister Komunikacji albo upoważniona przez niego osoba.";

2) w art. 23 dodaje się ustęp (2) treści następującej:

„Ministrowie Komunikacji i Skarbu mogą upoważnić wojewodów (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) do umarzania w porozumieniu z właściwą władzą skarbową nieściągalnych opłat na Państwowy Fundusz Drogowy za określone lata.".

Żegluga powietrzna.

Art. 97. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczem (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294), zmienione ustawą z dnia 28 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 227) ulega zmianom następującym:

1) w art. 2 w ust. 2 wyrazy: „w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Zagranicznych", zastępuje się wyrazami: „w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych i Spraw Zagranicznych";

2) w art. 8 w ust. 2 w pkt. a) skreśla się wyrazy: „oraz Przemysłu i Handlu", a pomiędzy wyrazy: „Spraw Wojskowych" i „Spraw Wewnętrznych" wstawia się spójnik: „i";
w tymże artykule dodaje się na końcu nowy ustęp treści następującej:

„Nadzór nad żeglugą statków powietrznych, w szczególności czynności wymienione w ust. 2 pkty c)

e) i g), mogą być przekazane urzędom lub organom, które drogą rozporządzenia określi Minister Komunikacji w miarę potrzeby w porozumieniu z właściwymi ministrami.";

3) w art. 10 w ust. 2 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie następujące: „Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych określi sposób wyznaczania lotnisk i terenów specjalnych do przeprowadzania prób w locie oraz warunki tych prób.";

4) w art. 12 skreśla się wyrazy: „oraz Przemysłu i Handlu", a pomiędzy wyrazy: „Spraw Wojskowych" i „Spraw Wewnętrznych" wstawia się spójnik „i";

5) w art. 22 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące: „Lotniska i urządzenia pomocnicze dla żeglugi powietrznej mogą być zakładane tylko za zezwoleniem Ministra Komunikacji lub władz i urzędów przez niego upoważnionych.";

6) w art. 36 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przepisy bezpieczeństwa ruchu i sygnalizacji określi rozporządzenie Ministra Komunikacji, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych, sposób zaś zakładania i prowadzenia ksiąg pokładowych — rozporządzenie tegoż Ministra, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.";

7) artykuł 38 otrzymuje brzmienie następujące:

„Warunki używania aparatów fotograficznych i kinofotograficznych — na lotnisku lub na pokładzie statków powietrznych w czasie lotu — określi rozporządzenie Ministra Komunikacji wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych.";

8) w art. 39 w ust. 3 skreśla się końcowe wyrazy: „i Spraw Wojskowych", a wyraz: „Ministrów" zastępuje się wyrazem: „Ministra";

9) artykuł 50 otrzymuje brzmienie następujące:

„Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych określi warunki przewozu statkami powietrznemi przedmiotów nasuwających obawy ze stanowiska bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Ograniczenia przewozu przedmiotów nasuwających obawy ze stanowiska bezpieczeństwa żeglugi powietrznej ustala Minister Komunikacji w porozumieniu z właściwymi ministrami.";

10) artykuł 85 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wykonanie niniejszego prawa porucza się Ministrowi Komunikacji tudzież innym ministrom stosownie do zakresu ich właściwości.

Ponadto upoważnia się Ministra Komunikacji do przeprowadzania we własnym zakresie zmian we wszelkich przepisach, wydanych na podstawie prawa niniejszego, jeżeli zmiany te są niezbędne ze względu na potrzebę przystosowania wspomnianych przepisów do obowiązujących Państwo Polskie międzynarodowych przepisów lotniczych, normujących sprawy porządkowo-techniczne oraz bezpieczeństwa żeglugi powietrznej.".

Żegluga i spław.

Art. 98. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266) w brzmieniu ustawy z dnia 18 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 215) ulega zmianom następującym:

1) w art. 11 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Do wydawania dokumentów podróży dla tratew i patentów retmańskich powołane są państwowe zarządy wodne.";

2) artykuł 16 otrzymuje brzmienie następujące:

„Rejestrację przeprowadzają państwowe zarządy wodne.

Zgłoszenie statku lub łodzi do rejestracji powinno być dokonane w państwowym zarządzie wodnym, właściwym dla tej drogi wodnej, przy której znajduje się obrane miejsce postoju statku lub łodzi.";

3) w art. 18 w ust. 2 skreśla się wyrazy: „i władze".

Służba zdrowia.

Art. 99. Kompetencja Rady Administracyjnej, przewidziana w § 25 ustawy dla farmaceutów i aptek, zatwierdzonej przez Radę Administracyjną Królestwa Polskiego dnia 21 października 1844 r. (Dz. Pr. Kr. Pol. T. 35) — należy do Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, a kompetencje Głównego Inspektora Służby Zdrowia i Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, przewidziane w § 158 p. 1 — przekazuje się wojewodom (Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę).

Art. 100. Kompetencje Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych przewidziane w § 10 ustawy dla materjalistów, trudniących się sprzedażą materjałów aptecznych i farb, zatwierdzonej przez Radę Administracyjną Królestwa Polskiego dnia 21 października 1844 r. (Dz. Pr. Kr. Pol. T. 35) — przekazuje się starostom, a kompetencje Głównego Inspektora Służby Zdrowia i Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych przewidziane w § 76 — przekazuje się wojewodom (Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę).

Art. 101. W art. 3 ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 13, poz. 113) w ust. 3 wyrazy: „Ministerstwo Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „powiatowa władza administracji ogólnej".

Art. 102. W ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 359) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 6 w ust. 4) wyrazy: „Radzie Ministrów" zastępuje się wyrazami: „Ministrowi, pod którego zarządem znajdują się grunta, w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Opieki Społecznej i Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego";

2) w art. 11 w ust. 4) wyrazy: „Ministra Spraw Wewnętrznych, który uprawnienia swe w tym względzie przekazać może wojewódzkiej władzy administracji ogólnej' zastępuje się wyrazami: „wojewódzką władzę administracji ogólnej.".

Art. 103. W ustawie z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowa) (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 423) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 5 w ust. (3) wyrazy: „Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i z Ministrem Spraw Wojskowych" zastępuje się wyrazami: „wojewoda w porozumieniu z dyrektorem izby skarbowej i dowódcą okręgu korpusu";

2) w art. 19 w ust. (3) wyrazy: „na żądanie Ministra Komunikacji" zastępuje się wyrazami: „na wniosek dyrektora Kolei Państwowych".

Art. 104. W zasadniczej ustawie sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 371) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 7 w ust. 2 wyrazy: „na wniosek Ministra Zdrowia Publicznego" skreśla się;

2) w art. 8 w ust. 1 wyrazy: „Ministrowi Zdrowia Publicznego" zastępuje się wyrazami: „wojewodzie, a w m. st. Warszawie Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych".

Art. 105. W ustawie z dnia 1 lipca 1921 r. o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 396) wprowadza się zmiany następujące:
w art. 1 w ust. 1 wyrazy: „odnośne urzędy Ministerstwa Zdrowia Publicznego" zastępuje się wyrazami: „wojewódzkie władze administracji ogólnej";

ustęp 2 tego artykułu otrzymuje brzmienie następujące:

„Nadzór nad wykonywaniem czynności felczerskich należy do powiatowych władz administracji ogólnej.".

Art. 106. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 4, poz. 32) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 6 w ust. (1) wyrazy: „władzy administracyjnej I instancji" zastępuje się wyrazami: „wojewódzkiej władzy administracji ogólnej", a wyrazy: „posiadający warunki określone w art. 1" oraz ustęp (2) tegoż artykułu skreśla się;

2) w art. 8 ustępy (1) i (2) otrzymują brzmienie następujące:

„(1) Przychodnie lekarsko-dentystyczne mogą być zakładane tylko po uprzedniem uzyskaniu zezwolenia właściwego wojewody, z którym współdziała wydział wojewódzki z głosem stanowczym. Zezwolenia na założenie przychodni lekarsko - dentystycznej w m. st. Warszawie udziela Komisarz Rządu na m. st. Warszawę, a zezwolenia na założenie przychodni przez gminę m. st. Warszawy udziela Minister Opieki Społecznej. Minister Opieki Społecznej może w drodze rozporządzenia przekazać powyższe uprawnienia wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę powiatowym władzom administracji ogólnej, z któremi, z wyjątkiem m. st. Warszawy, współdziałają wydziały powiatowe z głosem doradczym. Zezwoleń na utworzenie przychodni lekarsko-dentystycznej w szkołach akademickich i przy klinikach uniwerstyteckich udziela, o ile klinika jest samodzielnym zakładem, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, o ile zaś przychodnia ma istnieć w obrębie szpitala, w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

(2) Zezwolenia na zakładanie przychodni dentystycznych mogą być udzielane tylko osobom, uprawnionym do wykonywania praktyki lekarsko-dentystycznej (art. 1 i 2), związkom samorządowym, szkołom, klinikom uniwersyteckim i osobom prawnym o ile ich statuty przewidują prowadzenie odnośnych czynności.";

3) w art. 12 w ust. (1) wyrazy: „państwowych władz sanitarnych" zastępuje się wyrazami: „władz nadzorczych nad zakładami leczniczemi (art. 73 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382)".

Art. 107. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o położnych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 5, poz. 41) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 w ust. (1) wyrazy: „Minister Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „Wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę)";

2) w art. 4 w ust. (1) wyraz: „powiatowej" zastępuje się wyrazem: „wojewódzkiej";

3) w art. 6 w ust. (2) wyrazy: „Ministra Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „wojewódzkiej władzy administracji ogólnej";

4) w art. 14 wyraz: „wojewódzka" zastępuje się wyrazem: „powiatowa".

Art. 108. W ustawie z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 254), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 331), wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 3 w ust. 1 wyrazy: „w drodze rozporządzenia Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „w drodze rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych", a wyrazy: „rozporządzenie Rady Ministrów" zastępuje się wyrazem: „rozporządzenie.";

2) w art. 6 po wyrazach: „W art. 5" znak pisarski średnik zastępuje się kropką i skreśla się wyrazy: „o ile Minister..." aż do końca tego artykułu;

3) artykuł 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli uzdrowisko utraci warunki określone w art. 4 i 5, Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może po zasięgnięciu opinji Państwowej Rady do spraw Uzdrowisk odebrać w drodze rozporządzenia uzdrowisku charakter użyteczności publicznej.";

4) w art. 21 w ust. 1 i ostatnim skreśla się wyrazy: „Rady Ministrów";

5) w art. 33 wyrazy: „ogłosi Minister Spraw Wewnętrznych w oddzielnem rozporządzeniu" zastępuje się wyrazami: „ustala właściwy wojewoda";

6) w art. 38 w ust. 2 wyrazy: „Ministerstwu Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „władzy, powołanej do zatwierdzania budżetu";

7) w art. 39 w ust. przedostatnim użyte wyrazy: „Minister (Ministra, Ministerstwo) Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazem: „wojewoda (wojewody)".

Art. 109. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382) wprowadza się zmiany następujące:

1) artykuł 18 otrzymuje brzmienie następujące:

„Statuty szpitali publicznych niepaństwowych zatwierdza wojewoda przy współdziałaniu wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym. Statuty szpitali publicznych, zarządzanych przez gminę m. st. Warszawy, zatwierdza Minister Opieki Społecznej; statuty innych niepaństwowych szpitali publicznych w m. st. Warszawie zatwierdza Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

Publicznym szpitalom państwowym statuty nadaje Minister Opieki Społecznej; w poszczególnych przypadkach może Minister Opieki Społecznej przekazać wojewodzie prawo nadawania statutów niektórym szpitalom państwowym.";

2) w art. 22 w ust. 6 w zdaniach pierwszem i drugiem między wyrazy: „a w m. st. Warszawie" i „Ministrowi (Minister)" wstawia się wyrazy: „Komisarzowi (Komisarz) Rządu na m. st. Warszawę, a o ile chodzi o szpitale, zarządzane przez gminę m. st. Warszawy—";

3) w art. 35 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłaty dzienne w szpitalach publicznych, nie znajdujących się w zarządzie Państwa, podlegają zatwierdzeniu przez wojewodę, z którym w tym względzie współdziała wydział wojewódzki z głosem stanowczym, a o ile chodzi o opłaty w szpitalach, zarządzanych przez Zarząd Miejski m. st. Warszawy, oraz w szpitalach, utrzymywanych przez krajowe (wojewódzkie) związki samorządowe poznański i pomorski — przez Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu.";

4) w art. 47 w ust. 1 wyrazy: „Minister Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „Komisarz Rządu na m. st. Warszawę";

5) w art. 49 w ust. 1 wyrazy: „Minister Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „wojewódzka władza administracji ogólnej"; w tymże artykule w ust. 2 wyrazy: „z właściwym Ministrem" zastępuje się wyrazami: „z właściwą władzą bezpośrednio podległą ministrowi";

6) w art. 50 w ust. 1 wyrazy: „Ministra Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „właściwej władzy nadzorczej (art. 73)";

7) w art. 55 w ust. 1 wyrazy: „Minister Spraw Wewnętrznych (art. 73)" zastępuje się wyrazami: „Komisarz Rządu na m. st. Warszawę";

8) w art. 59 w ust. 3 wyrazy: „władzę nadzorczą (art. 73)" zastępuje się wyrazami: „powiatową władzę administracji ogólnej";

9) w art. 68 w ust. 2 wyrazy: „właściwą władzę nadzorczą" zastępuje się wyrazami: „powiatową władzę administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie Komisarza Rządu na m. st. Warszawę";

10) w art. 70 w ust. 2 wyrazy: „władzę nadzorczą" zastępuje się wyrazami: „powiatową władzę administracji ogólnej", a w ust. 4 wyrazy: „władza nadzorcza" zastępuje się wyrazami: „powiatowa władza administracji ogólnej";

11) w art. 73 zamiast postanowień ust. 4 i 5 wprowadza się nowy ustęp czwarty o brzmieniu następującem:

„Nadzór nad wszystkiemi zakładami leczniczemi, o ile rozporządzenie niniejsze nie przewiduje wyjątków, należy do władz administracji ogólnej, z któremi współdziałają kolegja obywatelskie w zakresie, określonym przez rozporządzenie niniejsze i inne przepisy prawne. W braku odmiennego przepisu szczegółowego właściwą jest ta władza, do której należy zatwierdzenie statutu.";

12) w art. 78 w ust. ostatnim skreśla się zdanie ostatnie;

13) w art. 82 w ust. 1 wyrazy: „Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i zainteresowanymi ministrami" zastępuje się wyrazami: „wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) w porozumieniu w dowódcą okręgu korpusu".

Ochrona pracy i inspekcja pracy.

Art. 110. W ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 94, poz. 734) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 8 w ust. 1 w lit. b) wyrazy: „Ministerstwa Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „okręgowego inspektora pracy";

2) w art. 8 w ust. 1 w lit. c) wyrazy: „Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu" zastępuje się wyrazami: „okręgowy inspektor pracy w porozumieniu z wojewodą".

Art. 111. W art. 5 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 94, poz. 735) w ust. 3 wyraz: „lub" zastępuje się wyrazami: „a okręgowy inspektor pracy".

Art. 112. W art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590) ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Zapadłe w drugiej instancji orzeczenia inspektorów okręgowych są ostateczne, z wyjątkiem orzeczeń rozstrzygających skargi na nakazy obwodo-

wych ispektorów pracy, zawierające zarządzenia z zakresu higjeny i bezpieczeństwa pracy.

Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia postanowić, iż orzeczenia okręgowych inspektorów pracy są ostateczne również i w zakresie higjeny i bezpieczeństwa pracy.".

Art. 113. W ustawie z dnia 16 maja 1922 r. w przedmiocie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 324) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1, w art. 2 w ust. 1 i w art. 4 wyrazy: „Minister Pracy i Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „właściwy okręgowy inspektor pracy";

2) w art. 2 w ust. 1 w zdaniu drugiem wyrazy: „po jednym z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i z Ministerstwa Sprawiedliwości" zastępuje się wyrazami: „jeden — z działu administracji Spraw Wewnętrznych, wyznaczony przez właściwego wojewodę, oraz jeden sędzia, wyznaczony przez prezesa właściwego sądu okręgowego".

Art. 114. W ustawie z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 90, poz. 706) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 713) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 10 w ust. ostatnim wyrazy: „wyznaczony przez Ministerstwo Pracy inspektor lub specjalny delegat tegoż Ministerstwa" zastępuje się wyrazami: „obwodowy inspektor pracy lub delegat wyznaczony przez okręgowego inspektora pracy";

2) we wszystkich innych artykułach wyrazy: „inspektor pracy w rolnictwie" i „inspektor pracy" zastępuje się wyrazami: „obwodowy inspektor pracy" w odpowiedniej liczbie i przypadku.

Art. 115. W rozporządzeniu z dnia 15 czerwca 1919 r. o urządzeniu Inspektoratu Pracy w rolnictwie i o załatwianiu zatargów pomiędzy pracodawcami i pracownikami rolnymi (Tyg. Urz. Nr. 31, poz. 98) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 20 wyrazy: „Komisarjatowi Naczelnej Rady Ludowej, względnie prawnemu zastępcy" zastępuje się wyrazami: „okręgowemu inspektorowi pracy";

2) we wszystkich innych artykułach tegoż rozporządzenia wyrazy: „okręgowy inspektor pracy w rolnictwie" i wyrazy: „inspektor pracy w rolnictwie" zastępuje się wyrazami: „obwodowy inspektor pracy", a wyrazy: „Główny Inspektor Pracy" zastępuje się wyrazami: „okręgowy inspektor pracy" w odpowiedniej liczbie i przypadku.

Pośrednictwo pracy i zabezpieczenie na wypadek bezrobocia.

Art. 116. W ustawie z dnia 10 czerwca 1924 r. o społecznem pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 585) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 wyrazy: „Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę), właściwego ze względu na miejsce działalności społecznego biura pośrednictwa pracy";

2) w art. 6 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej";

3) w art. 7 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej";

w tymże artykule w ust. 2 wyrazy: „Minister Pracy i Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę), właściwy ze względu na miejsce działalności społecznego biura pośrednictwa pracy".

Art. 117. W ustawie z dnia 21 października 1921 r. o zarobkowem pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 647) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 3 wyrazy: „Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę)";

2) w art. 7 w ust. 2 wyrazy: „Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „powiatowych władz administracji ogólnej".

Art. 118. W art. 8 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 58, poz. 555) w ust. 3 wyrazy: „Rada Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Skarbu i Ministrem Przemysłu i Handlu".

Opieka społeczna.

Art. 119. W ustawie z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 726) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 17 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„W przypadkach wyjątkowych, gdy związki samorządowe nie są w finansowej możności wypełniać obowiązków z ustawy niniejszej wynikających, Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu udziela na wniosek właściwego wojewody odpowiedniej subwencji z funduszów państwowych na pokrycie tych potrzeb.";

2) w art. 18 wyrazy: „Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych" zastępuje się wyrazami: „władzy nadzorczej", a nadto dodaje się nowe zdanie końcowe treści następującej: „W m. st. Warszawie uprawnienie to służy Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.".

Art. 120. Kompetencje Ministra Opieki Społecznej na obszarze województw: poznańskiego i po-

morskiego, przewidziane w ustawie z dnia 2 lipca 1900 r. o opiekuńczem wychowaniu nieletnich (Zb. u. pr. str. 264) w § 16 ust. 2, przekazuje się wojewodom, a kompetencje Ministra Opieki Społecznej oraz Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przewidziane w § 17 ust. 2 przekazuje się wojewodom w porozumieniu z kuratorami okręgów szkolnych.

Art. 121. W ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 669) w art. 17 w ust. 2 wyrazy: „Rada Ministrów będzie mogła" zastępuje się wyrazami: „Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu będzie mógł".

Postanowienia końcowe.

Art. 122. (1) Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się ministrom właściwym ze względu na postanowienia ustaw, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej i dekretów, objętych niniejszem rozporządzeniem.

(2) Upoważnia się właściwych ministrów do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitych tekstów ustaw, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej i dekretów, zmienionych rozporządzeniem niniejszem, z zastosowaniem kolejnej numeracji artykułów, paragrafów i ustępów oraz z uwzględnieniem przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitych tekstów w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

(3) Upoważnienie, przewidziane w ust. (2), służy w stosunku do ustaw, rozporządzeń i dekretów zmienionych:

1) art. 1 do 22 — Ministrowi Spraw Wewnętrznych,

2) art. 23 do 30 — Ministrowi Spraw Wojskowych,

3) art. 31 do 43 — Ministrowi Skarbu,

4) art. 44 do 52 — Ministrowi Sprawiedliwości,

5) art. 53 do 65 — Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

6) art. 66 do 77 — Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych,

7) art. 78 do 88 — Ministrowi Przemysłu i Handlu,

8) art. 89 do 98 — Ministrowi Komunikacji,

9) art. 99 do 121 — Ministrowi Opieki Społecznej.

Art. 123. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

(2) Przepisy rozporządzenia niniejszego o zmianie właściwości władz nie będą stosowane do spraw, w których do dnia wejścia w życie tego rozporządzenia została wydana w pierwszej instancji decyzja główna.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Marjan Zyndram-Kościałkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1934 r. Nr. 110, poz. 976).

3.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 grudnia 1934 r.

o zaliczeniu gospodarstw wiejskich do grupy A i B w związku z konwersją i uporządkowaniem długów rolniczych.

Na podstawie art. 3, ust. (1) pkt. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 841) zarządza się co następuje:

§ 1. W województwach: wileńskiem, nowogródzkiem, poleskiem; w powiatach: lubomelskim, kowelskim, sarneńskim, kostopolskim i w części powiatu łuckiego, położonej na północ od linji kolejowej Kowel — Równe województwa wołyńskiego —

do grupy A zalicza się gospodarstwa wiejskie o obszarze do 100 ha,

do grupy B zalicza się gospodarstwa wiejskie o obszarze do 1.000 ha.

§ 2. W województwach: pomorskiem, tarnopolskiem, stanisławowskiem; w powiatach: włodzimierskim, horochowskim, dubieńskim, rówieńskim, zdołbunowskim i krzemienieckim oraz w części powiatu łuckiego, położonej na południe od linji kolejowej Kowel — Równe województwa wołyńskiego; w powiatach: lubaczewskim, rawskim, sokalskim, jaworowskim, żółkiewskim, przemyskim, mościskim, gródeckim, lwowskim, dobromilskim, samborskim, rudeckim, bóbreckim, sanockim, leskim, turczańskim i drohobyckim województwa lwowskiego; w powiatach: włoszczowskim, koneckim i opoczyńskim województwa kieleckiego; w powiecie przasnyskim województwa warszawskiego; w powiatach: ostrołęckim, szczuczyńskim, augustowskim, suwalskim, białostockim, sokólskim, grodzieńskim, bielskim i wołkowyskim województwa białostockiego; w powiatach: biłgorajskim, bialskim i włodawskim województwa lubelskiego —

do grupy A zalicza się gospodarstwa wiejskie o obszarze do 75 ha,

do grupy B zalicza się gospodarstwa wiejskie o obszarze do 750 ha.

§ 3. Rozporządzenia, wydawane na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 841), mogą przewidywać podwyższenie granic obszaru gospodarstw wiejskich, zaliczanych do grupy A i B w okręgach, nieobjętych rozporządzeniem niniejszem.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1934 r. Nr. 110, poz. 983).

4.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 grudnia 1934 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na śledzie.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególnione towary, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego, podlegają cłu zniżonemu w następującej wysokości:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone w złotych
116 z uwagi do p. 3	Śledzie żywe, świeże nieżywe (mrożone, śnięte) od 100 kg . .	1.—
117 uwaga 1	Śledzie solone:	
	a) w beczkach, od 1/1 beczki .	16.—
	b) w półbeczkach, od 1/2 beczki	8.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1935 r. i obowiązuje do 28 lutego 1935 r. włącznie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1934 r. Nr. 110, poz. 984).

5.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1934 r.

w sprawie poboru dodatków do podatku spożywczego od cukru.

Na podstawie art. 1 i 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1934 r. w sprawie dodatków do podatku spożywczego od cukru (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 975) zarządzam co następuje:

§ 1. 1) Począwszy od dnia 1 stycznia 1935 r. będzie pobierany dodatek do podatku spożywczego od cukru, ustanowionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700), zmienionem ustawą z dnia 27 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 136), w wysokości 5 zł od 100 kg cukru wszystkich gatunków.

2) Nadto, począwszy od dnia 1 stycznia 1935 r. będzie pobierany od cukru w głowach, kostkach i kawałkach — oprócz dodatku ustalonego w ust. 1 — osobny dodatek do podatku spożywczego w wysokości 3,50 zł od 100 kg.

§ 2. Dodatki ustalone w § 1 uiszcza się równocześnie z podatkiem spożywczym od cukru przy zastosowaniu przepisów obowiązujących w zakresie tego podatku.

§ 3. W księgach prowadzonych w myśl § 82 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564) przedsiębiorcy cukrowni obowiązani są wykazywać osobno cukier w głowach, kostkach i kawałkach, osobno zaś wszelki inny cukier.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1934 r. Nr. 110, poz. 985).

6.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie uregulowania ceny cukru.

Na podstawie art. 9 i 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) w brzmieniu ustawy z dnia 5 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 770) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 818) zarządza się co następuje:

§ 1. Najwyższą cenę cukru pobieraną przez cukrownie za cukier sprzedawany na rynku wewnętrznym ustala się na 75,50 (siedemdziesiąt pięć i pół) zł za kwintal białego kryształu loco wagon stacja odbiorcza wraz z opakowaniem i opłatą na Fundusz Pracy, nie licząc podatku spożywczego i dodatków do tego podatku.

§ 2. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane w sposób przewidziany w art. 13 wyżej wymienionej ustawy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r., a równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 sierpnia 1934 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie uregulowania ceny cukru (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 723).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1934 r. Nr. 110, poz. 986).

7.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc styczeń 1935 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 31 grudnia 1934 r. Nr. 299, poz. 412).

8.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 grudnia 1934 r.

w sprawie umorzenia 2-ej raty obligacyj I serji 3% państwowej renty ziemskiej.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 maja 1933 r. w sprawie emisji I serji 3% państwowej renty ziemskiej (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 43, poz. 337) podaje się do wiadomości, iż w dniu 1 grudnia 1934 r. zostały umorzone w drodze wykupu niżej podane obligacje I serji 3% państwowej renty ziemskiej łącznie na sumę nominalną 105.000 zł w złocie, stanowiące 2-gą ratę umorzenia tej renty:

od Nr.	do Nr.	Sztuk
po 5 000 zł.		
1	7	7
18	30	13
38		1
		21

Ogółem 21 sztuk na sumę 105 000 złotych.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński*,
Dyrektor Departamentu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 27 grudnia 1934 r. Nr. 296, poz. 406).

9.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 grudnia 1934 r.

w sprawie umorzenia 14-ej raty obligacyj I Serji 5% państwowej renty ziemskiej.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 30 grudnia 1927 r. w sprawie emisji Serji I 5% państwowej renty ziemskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 8, poz. 58) podaje się do wiadomości, iż w dniu 1 grudnia 1934 r. zostały umorzone w drodze wykupu niżej podane obligacje I Serji 5% państwowej renty ziemskiej łącznie na sumę nominalną 262 000 złotych w złocie, stanowiące 14-tą ratę umorzenia tej renty:

od Nr.	do Nr.	Sztuk	od Nr.	do Nr.	Sztuk
po 5 000 złotych			**po 500 złotych**		
758	760	3	33141	33144	4
762	767	6			
769	777	9			
784	787	4			
789	791	3			
819	820	2			
932	936	5	na sumę 2000 zł		
938	957	20			
		52			

na sumę 260 000 złotych.

Ogółem: 56 sztuk na sumę 262 000 złotych (słownie: dwieście sześćdziesiąt dwa tysiące złotych).

Za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński*,
Dyrektor Departamentu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 24 grudnia 1934 r. Nr. 295, poz. 405).

10.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 grudnia 1934 r.

w sprawie wymiany talonu od obligacyj 5%-ej Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r. na nowy arkusz kuponowy.

Podaje się do wiadomości, że wobec przypadającego w dniu 2 stycznia 1935 r. terminu płatności ostatniego kuponu, dołączonego do obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r., przeprowadzona będzie wymiana talonu od tych obligacyj na nowe arkusze kuponowe na dziesięciolecie 1935 — 1945 w następującym trybie:

W okresie od dnia 1 kwietnia 1935 r. do dnia 31 marca 1936 r. kasy Urzędów Skarbowych oraz oddziały Banku Polskiego, Banku Gospodarstwa Krajowego i Pocztowej Kasy Oszczędności będą wymieniać bezpłatnie okazane talony od obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r. na nowe arkusze kuponowe.

Talony będą wymieniane okazicielom, przyczem okazanie samych obligacyj jak również wskazanie ich właściciela nie będzie wymagane.

Wymianę w drodze korespondencji przeprowadzać będzie wyłącznie Urząd Długów Państwa w Warszawie — Rymarska 1, za zwrotem kosztów przesyłki pocztowej. Po dniu 31 marca 1936 r. wymianę, tak w drodze korespondencji, jak i zgłoszenia osobistego, przeprowadzać będzie jedynie Urząd Długów Państwa.

Wymiana talonu dla posiadaczy 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r., zamieszkałych zagranicą, będzie przeprowadzana przez Urzędy Konsularne R. P. Sposób i terminy wymiany zagranicą zostaną ustalone w Instrukcji Ministerstwa Spraw Zagranicznych, która będzie wydana w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Za Ministra Skarbu:
(—) *W. Baczyński*,
Dyrektor Departamentu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 28 grudnia 1934 r. Nr. 297, poz. 408).

11.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1934 r.

L. D. IV. 41904/3/34

w sprawie tymczasowego stosowania zniżek konwencyjnych, przewidzianych w umowie handlowej polsko-hiszpańskiej.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Dnia 14 grudnia 1934 r. została podpisana w Madrycie umowa handlowa i nawigacyjna między Rzecząpospolitą Polską i Republiką Hiszpańską.

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 1934 r. postanowienia celne tej umowy mają być stosowane tymczasowo do czasu ratyfikacji.

Termin rozpoczęcia stosowania postanowień celnych umowy określa się w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu na 21 grudnia 1934 r.

W związku z tem podaje się do wiadomości i wykonania co następuje:

1. Produkty gleby lub przemysłu pochodzące i przychodzące z Hiszpanji (terytorjum półwyspu, wyspy Bolearskie, wyspy Kanaryjskie) albo z posiadłości hiszpańskich, wymienione w załączniku I do niniejszego okólnika, będą korzystały przy przywozie do polskiego obszaru celnego ze zniżek konwencyjnych, wyszczególnionych w tymże załączniku I.

2. Towary hiszpańskie, objęte pozycjami taryfy celnej wymienionemi w załączniku II do niniejszego okólnika, korzystają przy przywozie do polskiego obszaru celnego z najkorzystniejszych ceł konwencyjnych, obowiązujących każdocześnie w Polsce (klauzula największego uprzywilejowania w stosunku do tych towarów).

3. Do towarów hiszpańskich, nieobjętych załącznikami I i II do niniejszego okólnika, stosuje się stawki II kolumny taryfy celnej.

4. Pod względem stosowania systemu świadectw pochodzenia towary hiszpańskie korzystać mają z traktowania kraju najbardziej uprzywilejowanego, a zatem podlegają honorowaniu świadectwa pochodzenia, wystawiane zarówno przez Izby Przemysłowo-Handlowe w Hiszpanji, jak i przez hiszpańskie urzędy celne, przyczem, narówni ze świadectwami, wystawianemi przez urzędy celne, należy traktować świadectwa pochodzenia, wystawiane przez Administrację wolnych portów w Santa Cruz de Tenerife (vide zarządzenie L. D. IV. 37782/3/34).

5. Klauzula największego uprzywilejowania będzie miała również zastosowanie przy przepuszczaniu wzorów lub próbek towarów hiszpańskich, jak też przy załatwianiu w stosunku do tych towarów formalności celnych.

6. Zniżki konwencyjne na sok pomarańczowy (poz. 236 p. 1) będą mogły być stosowane po zdeponowaniu w urzędach celnych w Gdyni, Zbąszyniu i Zebrzydowicach odpowiednich wzorów (próbek), zniżki zaś na wina o mocy powyżej 16° do 25° alkoholu — po ustaleniu i zakomunikowaniu urzędom celnym wzoru świadectwa pochodzenia.

7. Przyznane Hiszpanji zniżki konwencyjne przechodzą na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania na wszystkie państwa traktatowe.

2 zał.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

Załącznik I.

Zniżki konwencyjne przyznane Hiszpanji.

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
40 z p. 2	Cebula przywożona w okresie od 1 lipca do 31 grudnia	10.—
42 z p. 1	Pomidory świeże, sprowadzane w okresie od 1 lutego do końca lutego	10.—
z 57 p. 1	Winogrona świeże w opakowaniu powyżej 5 kg przywożone w okresie od 1 listopada do 31 marca	45.—
60 p. 3 uwaga 2	Pomarańcze i mandarynki sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego . . .	80% = 40.—
67 z p. 2	Brzoskwinie (w całości lub w połówkach)— solone, moczone — w opakowaniu niehermetycznem	50.—
z 233 z p. 1	Oliwki czarne, zielone — solone lub w słonej wodzie — w opakowaniu niehermetycznem, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania	75% = 125.—
z 233 z p. 2	Oliwki czarne, zielone — w oliwie, w occie — w opakowaniu niehermetycznem, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania:	
	a) powyżej 2 kg . . .	75% = 187.50
	b) 2 kg i mniej z wagą bezpośredniego opakowania . . .	75% = 250.—
z 236 p. 1	Sok pomarańczowy (Naranjina) bez cukru, według zdeponowanych wzorów, sprowadzany przez urzędy celne w Gdyni, Zbąszyniu i Zebrzydowicach .	100.—
280	Wina winogronowe niemusujące:	
p. 1	o mocy 16° alkoholu i mniej:	
	a) w cysternach . . .	20.—
	b) w balonach, gąsiorach, beczkach, o pojemności 50 litrów i więcej . . .	20.—
	c) w innych naczyniach	74.—
p. 2	o mocy powyżej 16° do 25° alkoholu, na warunkach przewidzianych w protokóle końcowym:	

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
	a) w cysternach . . . 65% =	140.—
	b) w balonach, gąsiorach, beczkach, o pojemności 50 litrów i więcej . . 65% =	168.—
	c) w innych naczyniach . . . . . 65% =	336.—

Należy mieć na względzie, że, stosownie do postanowień uwagi do grupy 26 taryfy celnej, wina podlegają cłu łącznie z wagą naczynia lub bezpośredniego opakowania.

Wyciąg z protokółu końcowego:

ad poz. 280 p. 2.

Zniżki celne zostaną zastosowane do win:
Jerez (Xeres o Sherry),
Malaga Tarragona,
Priorato,
Valencia,
Manzanilla (Sanlucar de Barrameda),
Malvasia (Sitges),
Montilla,
Moriles,
Rivero,

których przesyłki zaopatrzone będą w świadectwa pochodzenia, wymieniające jednocześnie powyższe geograficzne nazwy pochodzenia i podające moc alkoholu w stopniach; świadectwa te będą wystawione przez następujące urzędowe syndykaty „Criadores Exportadores de Vinos":

Jerez de la Frontera (Cadiz)	Cataluna,
Malaga	Valencia,
Alicante	Madrid.

Wspomniane wyżej świadectwa (których wzór zostanie zakomunikowany) będą musiały być wizowane przez Konsulów Rzeczypospolitej Polskiej w Hiszpanji.

Załącznik II.

Wykaz pozycyj polskiej taryfy celnej, obejmujących towary hiszpańskie, korzystające w Polsce z klauzuli największego uprzywilejowania

Grupa	Pozycje
1	11
2	25
3	30
4	36, 40, 42, 49
5	53 do 58, 60, 62 do 64, 66 do 70, 72, 73
6	80 do 82
7	89
8	95 do 97, 99, 102
9	104
11	117
15	177
19	205, 206
22	230, 232, 233, 236, 238, 239
23	256, 258
25	268
26	269, 276 do 278, 280 do 283
27	289
32	411, 415, 416
33	429 do 440
35	450 do 453
36	469 do 471
39	492 do 515
40	525, 527, 528
41	534 do 559
42	560 do 588
43	589, 592 do 605
44	607 do 622
45	623, 626, 630 do 636
46	637 do 644
47	663, 671 do 679
48	680 do 706
49	707, 708
52	730 do 737, 742 do 746
54	779 do 788
55	789 do 791
57	826
60	877, 885 do 887
65	995
66	1011, 1014, 1018, 1019, 1022, 1030, 1031
75	1175 do 1184
76	1185 do 1187
78	1189 do 1192
80	1199 do 1203
81	1210, 1211
82	1212 do 1218, 1220 do 1227
84	1240 do 1248.

12.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1934 r.

L. D. IV. 37603/3/34

w sprawie stosowania pozwoleń przywozu.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Przy zwalnianiu od zakazów przywozu nadwyżek wagi towarów ponad wagę ustaloną w pozwoleniu przywozu, a to według § 27 ust. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90/1934, poz. 820), w niektórych urzędach celnych powstały wątpliwości, czy ulgę tę należy zawsze i bez ograniczeń stosować.

Wobec tego Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu wyjaśnia, że intencją powyższego przepisu jest dać możność uwzględniania takich nadwyżek towaru, które spowodowane zostały bądź wpływami atmosferycznemi, bądź to niedokładnem określeniem wagi przez zagranicznego eksportera i że dlatego przepis ten, nie stwarzając obowiązku, daje urzędom celnym tylko prawo

do zwalniania („mogą zwalniać") od zakazu — nadwyżek do przewidzianej w nim wysokości.

W tych zatem przypadkach, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że większe, aniżeli podano w pozwoleniu przywozu, ilości towarów importer sprowadza jedynie w celu uchylenia się od zakazu przywozu, wymienionej ulgi nie należy stosować, żądać natomiast przed wypuszczeniem towaru do wolnego obrotu dostarczenia dodatkowego pozwolenia przywozu. W szczególności nie powinien urząd celny korzystać z uprawnień, nadanych postanowieniami § 27 ust. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego, w odniesieniu do importerów, którzy zreguły zgłaszają do odprawy celnej towary w ilości o 5% wzgl. 10% większej od ilości wskazanej w pozwoleniu przywozu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

13.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T. 38

z dnia 31 grudnia 1934 r.

L. D. IV. 40508/2/34

w sprawie wykonania konwencji handlowej polsko-czechosłowackiej.

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Gdańsku, Inspektoratu Ceł w Gdańsku, Urzędu Celnego w Gdyni.

Protokół końcowy do konwencji handlowej Polsko-Czechosłowackiej zawiera postanowienie:

„Do poz. 931. Przy podawaniu procentowej zawartości poszczególnych składników stali powinna być podana nazwa poszczególnych składników, wchodzących w skład przytoczonej stali oraz dokładna zawartość łącznej ilości składników.

Dokładna zawartość poszczególnych składników może być nie podawana, o ile może zachodzić obawa ujawnienia tajemnicy wyrobu".

Wobec tego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że należy honorować certyfikaty analizy stali, które wzamian wskazanej procentowej zawartości poszczególnych składników będą zawierały następujące dane:

do litery a poz. 931 tar. celnej:

stal węglista o składzie chemicznym odpowiadającym warunkom punktu 1 lit. „a" poz. 931 tar. celnej, zawierająca węgla 0,65% i wyżej, stal manganowa o składzie chemicznym odpowiadającym warunkom punktu 1 lit. „a" poz. 931 tar. celnej, zawierająca manganu powyżej 6%,

do litery „b" poz. 931 tar. celnej:

stal stopowa o składzie chemicznym odpowiadającym warunkom punktu 1 lit. „b" poz. 931 tar. celnej, zawierająca: (przykładowo) krzemu, niklu i chromu-łącznie 4,5%.

do litery „c" poz. 931 tar. celnej:

stal stopowa o składzie chemicznym odpowiadającym warunkom punktu 1 lit. „c" poz. 931 tar. celnej, zawierająca: (przykładowo) wolframu, chromu, molibdenu, wanadu i krzemu-łącznie 15%.

O powyższem należy niezwłocznie zawiadomić podwładne urzędy celne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

14

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T. 37

z dnia 31 grudnia 1934 r.

L. D. IV. 35767/2/34

w sprawie odprawy celnej folji.

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, Lwowie, Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku, Inspektoratowi Ceł w Gdańsku i Urzędowi Celnemu w Gdyni.

Wobec otrzymanych wiadomości, iż niektóre urzędy celne przy odprawie folji ze złota, platyny i metali platynowych według poz. 1266 p. 2 taryfy celnej wymagają przedkładania zaświadczeń na prawo przywozu towaru, Ministerstwo Skarbu poleca Dyrekcji zwrócić uwagę podległych urzędów, że powyższą folję, jako nieobjętą zakazami przywozu, należy odprawiać bez żądania wspomnianych wyżej zaświadczeń.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

15.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 grudnia 1934 r.

L. D. V. 40974/4/34

w sprawie przesyłania do izb rzemieślniczych wykazów osób, nabywających świadectwa przemysłowe na pracownie rzemieślnicze.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 20 lipca 1929 r. L. D. V. 4832/4 (Zbiór Okólników Min. Sk. str. 60, poz. 69) w sprawie przesyłania izbom przemysłowo-handlowym wykazów firm, wykupujących świadectwa przemysłowe, Ministerstwo Skarbu — w związku z postanowieniami art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 638) — poleca przesyłać co kwartał właściwym izbom rzemieślniczym wykazy osób, nabywających świadectwa przemysłowe (karty rejestracyjne) na pracownie (zajęcia) rzemieślnicze z podaniem miejsca wykonywania pracowni (zajęcia) oraz kategorji świadectwa przemysłowego.

Pierwszy wykaz winien obejmować dane dotyczące świadectw przemysłowych (kart rejestracyjnych) na rok 1935, nabytych w okresie do 31 grudnia 1934 r.

Zarazem upoważnia się Panów Dyrektorów Izb Skarbowych (Pana Naczelnika Wydziału Skarbowego) do wprowadzania w zależności od miejscowych warunków na wniosek terytorjalnie właściwej izby przemysłowo-handlowej lub rzemieślniczej innego systemu zawiadomień o osobach nabywających świadectwa przemysłowe (karty rejestracyjne) z tem jednak, że ewentualne koszty, związane z wprowadzeniem tego systemu, w żadnym razie nie mogą obciążać władz skarbowych.

O powyższem należy niezwłocznie powiadomić podległe Urzędy Skarbowe.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

16.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 grudnia 1934 r.

L. D. V. 43155/1/34.

w sprawie zawieszenia postępowania egzekucyjnego niektórych należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 842) o obniżaniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż część wniosków egzekucyjnych urzędów wojewódzkich i Państwowego Banku Rolnego wysłanych do urzędów skarbowych do zrealizowania stała się nieaktualna wskutek udzielonych powołanem rozporządzeniem ulg i umorzeń.

Celem niedopuszczenia do wszczynania zbędnych czynności egzekucyjnych Ministerstwo Skarbu poleca zawiesić aż do odwołania postępowanie egzekucyjne w sprawach przesłanych przed dniem 28 października 1934 r. (za dzień ten należy uważać datę odnośnego pisma Państwowego Banku Rolnego względnie Urzędu Wojewódzkiego) do egzekucji przez urzędy wojewódzkie i Państwowy Bank Rolny, o ile dotyczą one następujących tytułów:

A. Należności administrowane przez urzędy wojewódzkie (wnioski egzekucyjne urzędów wojewódzkich).

1) Należności za techniczne wykonanie scalenia (art. 13 ustawy z 31 lipca 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 92 z 1927 r., poz. 833);

2) kary wymierzane na podstawie art. 53 pkt. 4 tejże ustawy;

3) należności za zniesienie służebności:

a) na terenie województw centralnych na podstawie art. 53 pkt. 4 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 74),

b) na terenie województw wschodnich na podstawie art. 58 pkt. 4 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 75);

4) koszty świadczeń przy dokonywaniu ekspertyz i projektów meljoracyjnych (§ 4 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 31.V. 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 570);

5) czynsz dzierżawny, o ile nie przewyższa 10 zł.

B. Należności administrowane przez Państwowy Bank Rolny (wnioski egzekucyjne Państwowego Banku Rolnego).

1) Reszta ceny sprzedażnej gruntów państwowych;

2) pożyczki z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego;

3) pożyczki przy scalaniu gruntów;

4) opłaty za techniczne wykonanie scalenia;

5) opłaty za zniesienie służebności;

6) opłaty za prace meljoracyjne;

7) pożyczki meljoracyjne z b. Państwowego Funduszu Kredyt. na Meljoracje Rolne;

8) zwrot kosztów za zamknięcie i regulację hipotek;

9) renty i pożyczki b. Komisji Kolonizacyjnej i b. Banków Rentowych

i 10) pożyczki b. rosyjskich Banków Włościańskiego i Szlacheckiego.

O wznowieniu postępowania egzekucyjnego władze skarbowe zostaną powiadomione.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

17.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 grudnia 1934 r.

L. D. V. 42527/4/34

w sprawie nabywania świadectw przemysłowych na 1935 r. — na imię sprzedawców Towarzystwa „Ruch".

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Na skutek prośby Polskiego Towarzystwa Księgarni Kolejowych „Ruch" Sp. Akc. w Warszawie oraz z uwagi na specjalny charakter tego przedsiębiorstwa, posiadającego szeroko rozgałęzione agendy-oddziały w Warszawie, Łodzi, Poznaniu, Krakowie i Lwowie, administrujące kioskami rozrzuconemi na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i prowadzącemi drobną sprzedaż czasopism, książek, pocztówek, materjałów piśmiennych i wyrobów tytoniowych na stacjach P. K. P., na kolejkach dojazdowych i elektrycznych, w uzdrowiskach, w poczekalniach tramwajowych i na ulicach m. st. Warszawy — Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) zezwala na nabywanie na 1935 rok— na imię sprzedawców T-wa „Ruch", **bez składania podań** dla w mowie będących kiosków— świadectw przemysłowych następujących kategoryj:

IV-tej przedsiębiorstw handlowych — dla kiosków z jednym pracownikiem (sprzedawcą);

III-ciej przedsiębiorstw handlowych — dla kiosków, w których pracuje ponad 1 do 5 pracowników;

II-giej przedsiębiorstw handlowych — dla kiosków, zatrudniających ponad 5 pracowników.

W związku z powyższem nabywane przez sprzedawców świadectwa przemysłowe winny zawierać następującą treść:

Rodzaj przedsiębiorstwa: drobna sprzedaż czasopism, książek, pocztówek, materjałów piśmiennych i wyrobów tytoniowych;

Właściciel przedsiębiorstwa: (imię i nazwisko sprzedawcy);

Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa: w kiosku Pol. Tow. Księg. Kolejowych „Ruch" Sp. Akc. na stacji . . . .

Nadto Ministerstwo Skarbu zwalnia T-wo „Ruch" od obowiązku nabywania oddzielnych świadectw przemysłowych kategorji IV handlowej — **bez składania podań** — na wagi automatyczne oraz automaty ze sprzedażą papeterji, pocztówek, czekolady, o ile obrót za 1933 rok w stosunku całorocznym nie przekroczył sumy 2.000 złotych.

O ile natomiast chodzi o prowadzone przez T-wo „Ruch" wydawnictwo rozkładu jazdy, winno T-wo wykupić na to przedsiębiorstwo świadectwo przemysłowe III kategorji handlowej, a to zgodnie z częścią II lit. A. Rozdz. XXI taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 powołanej ustawy.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu zarządza, aby akcja wymiarowa podatku przemysłowego od obrotu za rok 1935, dotycząca zarówno Centrali Towarzystwa, jak też jego Oddziałów i kiosków, była prowadzona według następujących zasad:

1) Zawarte między T-wem „Ruch" i jego kioskowymi sprzedawcami umowy uznaje się za komisowe w rozumieniu art. 5 p. 5 ustawy,

2) Kioskowych sprzedawców - komisantów zwalnia się od obowiązku prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych, a to na podstawie ustępu trzeciego art. 5 p. 5 ustawy; podlegające zaś opodatkowaniu ich prowizje należy ustalać na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych komitenta, t. j. T-wa „Ruch";

3) T-wo „Ruch" opłacać będzie:

a) przy sprzedaży dzienników i czasopism stawkę podatkową w wysokości 0,5%, a to na zasadzie art. 39 powołanej ustawy;

b) przy sprzedaży innych artykułów, jak: książki, pocztówki, materjały piśmienne, galanterja, przybory do palenia, wyroby czekoladowe z automatów, pocz-

tówki z automatów — 0,75% od sumy przychodu brutto, a to na zasadzie art. 7 B. p. 1 wspomnianej ustawy;

c) obrót uzyskiwany w automatycznych wagach osobowych — jako pod względem kwalifikacji podatkowej podlegający postanowieniom art. 5 p. 6 ustawy— 2% od kwoty przychodu brutto, a to na zasadzie art. 7 G. wspomnianej ustawy;

d) przy sprzedaży detalicznej rozkładów jazdy — jako własnych wydawnictw Towarzystwa — 0,5% od sumy przychodu brutto, a to na zasadzie art. 7 A. p. 2 wspomnianej ustawy.

4) Sumy podatkowe, przypadające od obrotów, uzyskiwanych z automatów, Zarząd Towarzystwa uiszczać będzie w siedzibie jego centrali, t. j. w Kasie Skarbowej 1 Urzędu Skarbowego w Warszawie. W związku z tem nie należy włączać do podstaw opodatkowania kioskowych sprzedawców-komisantów obrotów, uzyskiwanych z tych automatów, bez względu na to, czy korzystają one ze zwolnienia od obowiązku nabycia na nie świadectw przemysłowych, czy też prowadzone są za świadectwami, nabytemi bądź na imię Towarzystwa „Ruch", bądź też na nazwiska sprzedawców-komisantów.

5) W myśl art. 36 powołanej ustawy Towarzystwo „Ruch" obowiązane jest do uiszczenia po upływie każdego miesiąca zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu w wysokościach odpowiadających podanym w p. 3 stawkom i obrotom, wynikającym z prowadzonych przez Towarzystwo ksiąg handlowych.

Zaliczki na podatek, przypadający od prowizji osiąganej przez sprzedawców-komisantów w kioskach, Towarzystwo „Ruch" opłacać będzie za tychże sprzedawców w następujących wysokościach, obliczonych w stosunku rocznym na podstawie prowizji, wypłaconej sprzedawcom-komisantom w 1934 r. w zależności od klas miejscowości i świadectw przemysłowych:

Świadectwa przemysłowe IV kategorji:

IV klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 16 rocznie,

III klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 30 rocznie,

II klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 40 rocznie,

I klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 50 rocznie,

m. st. Warszawa podatek od prowizji wynosi zł 60 rocznie.

Świadectwa przemysłowe III kategorji:

IV klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 50 rocznie,

III klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 75 rocznie,

II klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 100 rocznie,

I klasa miejscowości podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 120 rocznie,

m. st. Warszawa podatek od prowizji wynosi ryczałtowo zł 160 rocznie.

Obliczone w stosunku do powyższych norm zaliczki Towarzystwo „Ruch" imieniem sprzedawców-komisantów uiści:

a) za I kwartał 1935 r. do dnia 15 kwietnia 1935 r.

b) za II kwartał 1935 r. do dnia 15 lipca 1935 r.

c) za III kwartał 1935 r. do dnia 15 października 1935 r.

d) za IV kwartał 1935 r. do dnia 15 lutego 1936 r.

O powyższem należy zawiadomić władze skarbowe I instancji.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

18.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1934 r.

L. D. V. 46028/4/34

w sprawie nabywania półrocznych świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw zarobkowego przewozu osób i towarów pojazdami mechanicznemi.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu, na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) zezwala na nabywanie na 1935 rok w terminie do 15 stycznia 1935 r. bez obowiązku składania podań, **półrocznych** świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw zarobkowego przewozu osób i towarów pojazdami mechanicznemi, o ile przedsiębiorcy udowodnią, że koncesja, na podstawie której przedsiębiorstwo to jest prowadzone, wygasa **przed dniem 1 lipca 1935 roku.**

W wypadkach uzyskania koncesji na dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa, przedsiębiorcy ci obowiązani są niezwłocznie (a zatem i przed 1 lipca 1935 r.) uskutecznić dopłatę do ceny rocznego świadectwa przemysłowego.

Zarządzenie to nie dotyczy przedsiębiorstw dorożek samochodowych.

O powyższem należy zawiadomić urzędy skarbowe.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki*

19.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1934 r.

L. D. V. 43600/2/34

w sprawie stosowania art. 4 ustawy o pod. doch. do obywateli holenderskich.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu poleca zawiadomić podległe Urzędy Skarbowe, że poczynając od dnia 1 stycznia 1934 r. aż do odwołania należy stosować do obywateli Holenderskich zamieszkałych na terenie Rzeczypospolitej postanowienia art. 4 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z roku 1934 poz. 715) z uwagi na to, że władze skarbowe Holenderskie postępują w/g zasad wzajemności co do takich samych dochodów ze źródeł tutejszych.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

20.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 stycznia 1935 r.

L. D. V. 72/4/35

w sprawie świadectw przemysłowych dla wypożyczalni książek, mieszczących się w jednym lokalu z księgarniami.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Na skutek podania Związku Księgarzy Polskich z dnia 31 grudnia 1934 r., Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) zezwala na prowadzenie w 1935 roku wypożyczalni książek, mieszczących się w jednym lokalu z księgarniami i należących do tego samego właściciela, na podstawie jednego świadectwa przemysłowego nabytego dla przedsiębiorstwa księgarni.

Do osób zatrudnionych w przedsiębiorstwie księgarni, dla ustalenia kategorji świadectwa przemysłowego, należy doliczyć również osoby zatrudnione w wypożyczalni książek.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż w tym wypadku przez obrót, stanowiący podstawę do uzyskania przez księgarnie ulgowych świadectw przemysłowych przewidzianych w okólniku z dnia 6 grudnia 1934 r. Nr. D. V. 43730/4/34, należy rozumieć obrót łączny, t. j. z przedsiębiorstwa księgarni i z przedsiębiorstwa wypożyczalni książek.

O powyższem należy zawiadomić podległe urzędy skarbowe.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*